

ARmixxx

28

zšarménská

léto 2025

Léto 2025 v tomto čísle:

Úvodem

3-5

Všechny novinky na jednom místě. Dnes zavítáme i do nové učebny AJ.

Erasmus+

6-8

Také čtvrtáci se velmi zdárně zapojili do projektu Erasmus+. Ať se jim daří!

Projektový den

10-17

Projektový den se tentokrát nesl ve znamení zdravého životního stylu.

1. stupeň a ŠD

18-36

Akce prvního stupně mají děti velmi rády. Zpestření výuky je přece tak vítané!

Společně – akce 1. a 2. stupně

37-47

Na společné akce se vždycky těšíme, je to fajn, když celá škola podniká něco dohromady. Barevný den, také No Backpack Day a hlavně super soutěž Arménská má talent nás ujišťují, že jsme sice velký, ale dobře fungující organismus.

2. stupeň

48-54

Ani druhý stupeň nezahálí a připravuje pro své žáky mnoho podnětných akcí.

Dobrodružné cesty

55-63

Léto je ve znamení výletů a škol v přírodě. Tady si užije opravdu každý.

Sportujeme

64-70

Přečtěte si o úspěších našich sportovců. Všem jim moc gratulujeme!

Spisovatel 2025

71-77

Tradiční soutěž mladých spisovatelů již zná své vítěze.

Kroniky roku

81-87

Závěrečné shrnutí letošního roku. Co nás čeká v tom příštím?

Časopis Armixxx

Redakce Armixxx: Ivana Coufalová, Lenka Vašíčková, Monika Komárková, Kateřina Slezáková; 9. A: Jakub Kareš, 8. A: Hana Bierová, Tomáš Boreš, Tomáš Juřica, Ondřej Matějka, Samuel Nezval, Viktor Pešek, Ondřej Rybka, Michaela Soukupová, Viktória Vavrová; 5. A: Petr Bier, Adéla Brodská, Adéla Dvořáková, Tereza Fišerová, Daniel Havlíček, Julie Hryha, Jan Jeřeta, Radek Juřica, Tobiáš Jan Klusák, Isabella Karešová, Šimon Ondráček, Nikol Osvaldová, Simona Prudká, Nela Veselská; 5. B: Filip Brandejs; 4. A: Markéta Chmelařová, Anna Myslinová, Natálie Semerádová, Gabriela Tichá, Laura Stejskalová; 4. B: Andrea Málková

Příští uzávěrka 15. října 2025

armix@zsarmenska.cz

Cesty za dobrodružstvím

Lenka Vašíčková

Nadešel květen a červen a žáci ze všech tříd se již těší, co podniknou na konci školního roku. Některé třídy jedou na jednodenní výlety, jiné se vydávají na delší pobyty naplněné letním dobrodružstvím, další se vydaly na týdenní školu v přírodě. Všechny tyto akce jsou u dětí velice oblíbené a zpravidla se jich ke konci školního roku ani nemohou dočkat.

Oblíbených míst má naše škola dostatek, stačí si vybrat. S velkým zájmem se setkává Praha, Zoo Lešná, outdoorový areál v Březové nebo chatková tábořiště v Prudké i v Zubří.

Program výjezdových aktivit bývá tradičně opravdu bohatý. Děti zažijí týmovou spolupráci, hry zaměřené na sport, poznávání přírody i krás naší vlasti, zdokonalí se v samostatnosti, získají sebedůvěru, podpoří kamarádské vztahy. A ani si přitom neuvědomují, že se vlastně stále učí něco nového.

Ať již zamíříte na stará osvědčená místa, nebo naleznete báječná nová, přejeme vám všem dobré počasí, minimum úrazů, žádné průšvihy a plno nadšených dětí a spokojených učitelů. Léto budiž pochváleno!

Léto 2025

*Dobrý den a ahoj všem
v redakci Armixxu!*

Moc děkuji za skvělý report ze školního dění, poslední číslo je opravdu povedené. My rodičové, odtržení od Vaší školní reality, aspoň máme pěkný přehled, a konečně už vím, co znamená odpověď „Dobrý,“ na dotaz: „Tak co bylo ve škole?“

Všem přeji pěkný zbytek školního roku a dlouhé a pohodové prázdniny!
Magda Banáková

Tato zpráva se objevila v e-mailové schránce časopisu po vydání jarního čísla a snad se její autorka nebude zlobit, že ji citujeme v našem úvodníku. Pochvalu jsme slyšeli od vedení školy i kolegů, ovšem tato od rodičů je vůbec první. Moc děkujeme a věříme, že i letní číslo přinese všem čtenářům radost, zábavu a poučení.

Rádi bychom poděkovali všem členům redakční rady, kteří věnovali čas, energii a nadšení do tvorby nejenom tohoto čísla. Velký dík patří také vyučujícím, kteří přispívali svými články, v nichž ukázali, jak dobrými nápady motivují žáky ke tvořivosti. Nemůžeme opomenout ani žáky, kteří se podělili o své příběhy, kresby a další úžasné výtvary.

Co vás v tomto čísle čeká? Zprávy z cílové rovinky školního roku.

Doufáme, že vás naše stránky přenesou do školního prostředí a budete tak i vy blíže školnímu dění, jak píše paní Banáková.

Přejeme vám příjemné čtení a krásné prázdniny plné radosti, odpočinku a nezapomenutelných zážitků!

Vaše redakce

Slovo ředitele

*„Čím více se učíme,
tím více odhalujeme svoji nevědomost.“*

Percy Bysshe Shelley,
anglický romantický básník, 1792–1822

Vážení rodiče, milí žáci,
v rukou držíte letní číslo školního časopisu Armixxx.

A tradiční otázka – co je u nás nového?

Končí jaro, konečně nám pořádně zapršelo (ale do školy ne!) a začaly letní teploty.

Máme za sebou zápisy do prvních tříd, ve kterých se nám přihlásil podobný počet prvňáčků jako loni, což je opět velký závazek.

Žáci devátých ročníků absolvovali přijímací řízení na střední školy a jsem velice rád, že drtivá většina z nich byla přijata již v prvním kole, a to na první nebo druhou preferovanou školu (z 54 žáků nebylo přijato 6). Věřím, že i těchto zbylých šest žáků bude úspěšných v druhém kole.

Odchází od nás další generace mladých lidí, kterým jsme se snažili předat co nejvíce vědomostí, naučit je dovednostem a zprostředkovat naše zkušenosti. Vzhledem k tomu, že jsem všechny tři deváté třídy učil, tak musím říct, že mi opravdu přirostly k srdci a bude se mi po nich stýskat. Po jejich legráckách, nápadech, optimismu, příjemně strávených hodinách, ale i jejich ochotě pomoci s čímkoliv ve škole. Přeji vše dobré do další cesty životem!

Končíme školní rok, ve kterém se žáci učili, ale i soutěžili, závodili, také odpočívali, výletovali a někdy si i hráli.

Uzavřeli jsme klasifikaci a žáci obdrží výsledky své práce.

A všechno, co jsme na naší škole během jara zažili a prožili, naleznete uvnitř časopisu. Včetně oblíbených výletů a škol v přírodě.

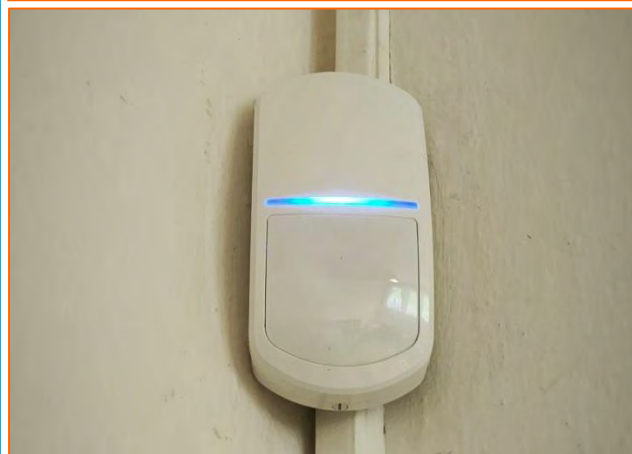
A co naše budova?

Otevřeli jsme nově vybudovanou učebnu anglického jazyka pro první stupeň. Dokončili jsme instalaci dvou nových elektronických systémů (zkušební provoz zahájíme v září): BELLhop, elektronický systém, který přináší bezpečnější, rychlejší a příjemnější vyzvedávání dětí ze školní družiny a ISIC Port, přístupový a docházkový systém školy. A kompletně jsme zrekonstruovali zabezpečovací systém školy.

Vážení rodiče, milí žáci, děkujeme vám za spolupráci v letošním školním roce a přejeme pěknou dovolenou a krásné letní dny plné odpočinku, radosti a sluníčka. Vzhůru na prázdniny!

Příjemné letní dny přeje

Mgr. Petr Holánek,
ředitel ZŠ

zšarménská

Slavnostní otevření učebny AJ pro 1. stupeň

Mgr. Petr Holánek

Dne 24. dubna jsme oficiálně otevřeli nově vybudovanou učebnu anglického jazyka pro 1. stupeň, a to za účasti žákovského parlamentu. Učebna je určena pro 1. stupeň, ale dle možností ji mohou využívat i žáci 2. stupně. Věříme, že příjemné prostředí povede i k většímu zájmu žáků o výuku anglického jazyka.

Mobilita se ŽŠ Partizánske – procházka historickým Brnem

Markéta Chmelařová, 4. A, Irena Stranyánková

Funded by
the European Union

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou zodpovědnost.

Ve dnech 8.–10. dubna hostila naše škola v rámci mobility 21 žáků s 3 učiteli ze Základní školy Partizánske. Byli to čtvrtáci jako my a v úterý 8. dubna jsme společně jeli do centra města na procházku po památkách.

Šest žáků z 4. A a šest z 4. B si vyzkoušelo role průvodců. Po dvojicích jsme si dopředu připravili povídání o jedné z památek, které jsme měli dopoledne navštívit.

První zastávkou byl hrad Špilberk. Ještě plní sil jsme vyběhli na kopec a na nádvoří nám Kryštof a Sebastian stručně představili historii hradu. Dozvěděli jsme se, že tady bývalo i obávané vězení nebo že zde ve stáří žila královna Eliška Rejčka. Kluci nám řekli pověst o praporkové věštbě. Královna chtěla založit kostel a klášter, ale nemohla se rozhodnout kde. Proto z věže hradu pustila tři praporky, a kam doletěly, tam nechala stavby postavit. Chvíli jsme se ještě dívali na Brno a okolí z vyhlídky a pak už jsme se šli dolů do centra.

Druhou zastávkou byla Stará radnice. Barunka s Emou nám řekly o její historii a nejzajímavější byly pověsti o brněnském kole a drakovi. Náš drak, vycpaný krokodýl, děti ze Slovenska hodně překvapil. Také jsme řešili, jestli by bylo možné za jeden den porazit strom, vyrobit kolo a dokutálet ho z Lednice do Brna. Tak jak se to podle pověsti povedlo Jiřímu Birkovi.

Od radnice jsme prošli na Zelný trh. Justýna a Anička měly připravené povídání o kašně Parnas a divadle Reduta, před kterým stojí socha Wolfganga Amadea Mozarta. Ten tu v 11. letech se svojí sestrou vystupoval. Byli jsme asi v polovině dopolední procházky a museli jsme nabrat síly svačinou. Také jsme si prohlédli stánky.

Dál jsme šli na Petrov, kde nám Lili a Adéla představily katedrálu sv. Petra a Pavla. Když jsme byli venku a poslouchali výklad, připojil se k nám jeden posluchač. Asi tříletý kluk na procházce s tatínkem ocenil povídání nadšeným potleskem, což nás všechny pobavilo. Prohlédli jsme si i katedrálu uvnitř. Nejvíce nás zaujaly sochy, vitrážová okna a varhany.

Už nás čekaly jen dvě zastávky. Jednou z nich byla Masarykova ulice. O té jsem povídala já a Eliška. Tato 350 metrů dlouhá ulice spojující hlavní nádraží a náměstí Svobody měla v minulosti různé názvy. Stojí zde několik zajímavých staveb. Od Paláce Padowetz a navazující dům U Tří kohoutů přes kostel sv. Máří Magdalény až po dům U Červeného raka, kde sídlí jedna z nejstarších lékáren v Brně.

Nakonec nás Matyáš a Filip provedli po náměstí Svobody, hlavním náměstí v historické části Brna. Povídali například o morovém sloupu, Domě pánů z Lipé a „Brněnském orloji“, což není tak úplně orloj, ale žulový hodinový stroj.

Na závěr byl ještě čas na shrnutí celého dopoledne a prostor na otázky. Byly položeny otázky, kdo vystupoval v Redutě, co házela Eliška Rejčka ze Špilberku nebo jak říkáme tramvajím.

Procházka po Brně se všem líbila a jak naši hosté, tak i my jsme si to moc užili a něco nového jsme se dozvěděli. Stát se na chvíli průvodcem byla zajímavá zkušenost. Není to ale nic lehkého. Naučit se zpaměti všechny letopočty, stavební slohy a cizí jména a hlavně zaujmout posluchače, aby se nenudili a vše slyšeli, byla pro nás velká výzva. Tuto výzvu jsme zvládli na výbornou a naše paní učitelka nás velmi pochválila a odměnila sladkou dobrůtkou.

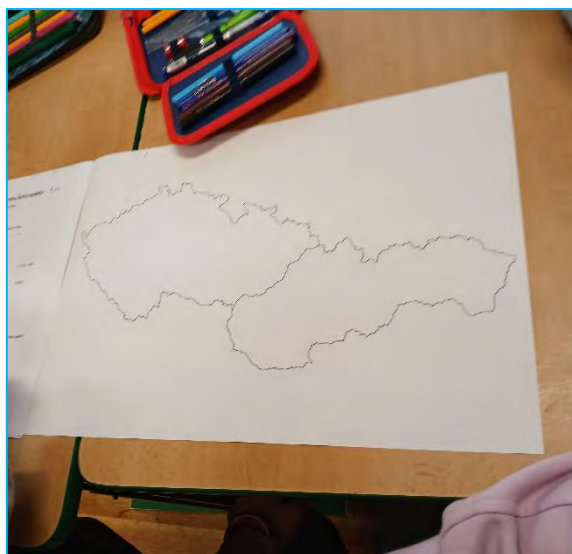
Mobilita se ŽŠ Partizánske – skupinová výuka 4. ročníků

Irena Stranyánková

Funded by
the European Union

Financováno Evropskou unií. Vyjádřené názory a stanoviska nemusí nutně odrážet názory a stanoviska Evropské unie nebo Domu zahraniční spolupráce. Evropská unie ani poskytovatel grantu za ně nenesou zodpovědnost.

Po úterním společném setkání se slovenskými žáky v centru Brna se naše spolupráce zaměřila na skupinovou výuku ve třídách 4. A a 4. B. Ve čtvrtek 10. dubna žáci přivítali Slováky písničkou „Keď si šťastný“, kterou doprovázeli tancem. Poté se slovenští žáci rozdělili na dvě poloviny do tříd A a B. Ve třídách 4. A a 4. B čekala na žáky pohybová aktivita, která byla spojena s velikonočními svátky. Ve 4. A následoval vědomostní kvíz, který se týkal Slovenska a České republiky. Žáci museli hádat a zodpovídat otázky, které souvisely s historií obou zemí. Byli nadšení a velmi si tuto aktivitu chválili. Na závěr 1. vyučovacího bloku jim byly rozděleny slepé mapy bývalého Československa, do kterých zakreslovali řeky, pohoří a hlavní města.

Ve třídě 4. B dostali žáci kartičky s českými a slovenskými slovíčky, museli hledat a najít příslušný ekvivalent. Vzájemně se dozvěděli slova, která neznali, tato aktivita je velmi bavila. Paní učitelka Šlechtová pro ně připravila i další zajímavou výuku. Poznávali a srovnávali státní svátky České republiky a Slovenska, které máme společné a které jsou odlišné.

Na úplný závěr skupinové výuky nás navštívil pan ředitel s paní zástupkyní a žáci jim ještě jednou zazpívali a zatancovali. Už nám zbývalo rozdat jen dárečky, popřát si vzájemnou spolupráci a šťastný návrat domů.

Přednáška o dětské chirurgii

Filip Brandejs, 5. B, redaktor Armixxu

Dne 28. dubna 2025 nás navštívil **MUDr. Lukáš Hlouch**, specialista Fakultní dětské nemocnice Brno z oboru chirurgie, traumatologie a ortopedie, s přednáškou pro pedagogické pracovníky i zájemce z řad rodičů. Během své přednášky nám předal řadu praktických tipů a doporučení, **co dělat v rámci prevence úrazů, a jak se správně zachovat, pokud k nim dojde.**

Pan doktor Hlouch se s námi podělil o své zkušenosti z každodenní praxe, kde se setkává s různými typy zranění. Zdůraznil důležitost prevence a poukázal na **časté chyby vedoucí ke zraněním.**

Co dělat při zlomenině:

Pokud máte podezření na zlomeninu (silná bolest, otok, nemožnost pohybu), **postupujte takto:**

1. Pokud dítě může chodit, **jeďte autem či MHD na pohotovost.**
2. Pokud se dítě **nemůže hýbat, zavolejte 155.**
3. Pokuste se zlomeninu **opatrně znehybnit.**

Co nedělat při zlomenině:

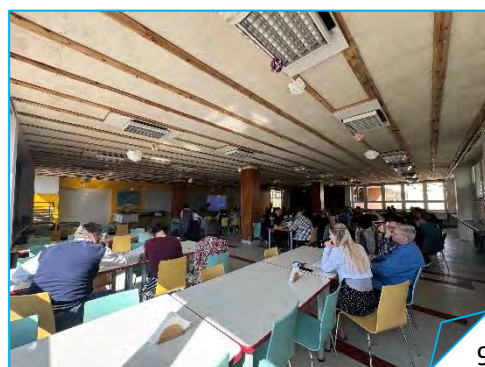
1. **Nesnažte se zlomeninu narovnávat (pokud nemáte praxi, nikdy ji nenarovnávejte!).**
2. **Nečekejte (čím dřív, tím líp).**

Kde si způsobíme nejčastější zlomeniny:

1. **nejčastější zlomenina vzniká na trampolíně** (často v důsledku nezvládnutých triků)
2. **častá zlomenina také bývá z lyžování** (typicky v oblasti, kde končí lyžáky)
3. **další nejčastější zlomenina - pákové úrazy** (často vedoucí ke zlomeninám předloktí nebo pažní kosti).

Došlo i na další zajímavá témata, např. onemocnění mužských genitálií.

Děkujeme panu doktorovi za přínosnou přednášku a těšíme se někdy příště.

Téma: Projektový den

Celoškolní projekt ZŠ Arménská – Skutečně zdravá škola Petr Holánek

V letošním roce jsme 16. dubna připravili pro naše žáky opět projektový den, a to s tématem Skutečně zdravá škola.

Na 1. stupni vyučující nachystali třídní dílny. Část z nich začínala přednáškou a besedou se zástupci KHS JMK, se kterými probírali zdravé stravování a zdravý životní styl. Jedna třída navštívila s žáky druhého stupně biofarmu v Brně – Komíně. Někteří plnili různé zajímavé úkoly, pracovali s pracovními listy, připravovali stolování, zabývali se hygienickými návyky, na různých stanovištích zpracovávali úkoly spojené se zdravým pohybem venku, setím zdravých bylinek atd.

Na 2. stupni byl rovněž pestrý program, žáci si mohli vybrat z osmi dílen. V rámci dílny PODIVUHODNÁ pH zkoumali kyselost a zásaditost různých látek a jejich vliv na každodenní život a v dílně POČÍTAČOVÁ HRA O ZDRAVÉ VÝŽIVĚ tvořili interaktivní webovou hru na téma zdravá strava. V dílně TAJEMSTVÍ ZDRAVÉ ŠKOLY využili žáci hru propojující český jazyk a výtvarnou výchovu a tvořili texty, vizuální materiály a využívali digitální nástroje. V dílně HEALTHY EATING pracovali žáci v anglickém jazyce s autentickými materiály, letáčky a obrázky potravin a seznámili se s potravinovou pyramidou. V dílně ZÁKULISÍ ŠKOLNÍ KUCHYNĚ žáci poznali, jak funguje školní jídelna, jaké přístroje se v ní využívají, a mohli v ní pomáhat při přípravě jídla. V dílně STRAVA A POHYB – TO JE ZÁKLAD navštívili žáci sportovní centrum Strange Training, tam je čekala přednáška o zdravém stravování a poté pod vedením profesionálních trenérů zdravý pohyb. V dílně NÁVŠTĚVA RODINNÉ BIOFARMY V KOMÍNĚ žáci z 2. stupně společně s třídou 1. C navštívili biofarmu v Brně – Komíně „U Tří koníků“, zde si prohlédli farmu, kde se chovají domácí zvířata (poníci, králíci, slepice, včely, kozy, kočky, kachny). V dílně TURNAJ V PING-PONGU se zúčastnili klasického turnaje v ping-pongu a počítali spotřebované kalorie.

Věříme, že si žáci tento den užili a už přemýšlíme nad tématem příštího projektového dne.

Žiješ zdravě? Dej si like!

Mgr. Michaela Havlíčková, krajská hygienička, foto Petra Kopřivová

Dne 16. 4. 2025 jsme s kolegyněmi z Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně představily preventivní program – „Žiješ zdravě? Dej si like!“ žákům 1. stupně základní školy ZŠ Arménská. Zábavnou formou jsme si povídali o zdravém životním stylu a jak díky němu předcházet různým onemocněním. Děti si vyzkoušely, jak si vybírat kvalitní, zdravé a nezávadné potraviny i jak s potravinami zacházet v domácnosti. Dále bylo dětem názorně ukázáno, kolik cukru a dalších škodlivých látek mohou obsahovat nápoje, a následně jsme se naučili, jak si správně protáhnout tělo. Velmi mile nás překvapilo, že některé děti mají velký přehled o zdravé výživě i zdravém životním stylu. Děti perfektně reagovaly a spolupracovaly. Za KHS JmK jsme moc rády, že jsme mohly zasadit semínko zdravého životního stylu v každém dítěti, které se akce zúčastnilo. Děkujeme ZŠ Arménské za skvělou spolupráci a těšíme se na další podobné akce.

Vážený pane řediteli KHS JmK,

rád bych Vám jménem Základní školy Brno, Arménská 21, p. o., srdečně poděkoval za uskutečnění preventivního programu „**Žiješ zdravě? Dej si like!**“, který proběhl dne 16. dubna 2025 u nás na škole.

Velmi si vážíme, že Vaše pracovnice z Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně věnovaly svůj čas našim žákům 1. stupně a formou poutavého a interaktivního programu jim přiblížily zásady zdravého životního stylu. Děti si nejen osvojily důležité informace o výživě, pohybu a hygieně, ale zároveň si prakticky vyzkoušely, jak rozpoznat zdravé potraviny, jak správně manipulovat s potravinami v domácnosti i jak se efektivně protáhnout.

Zpětná vazba od pedagogů i žáků byla velmi pozitivní – děti reagovaly s nadšením, aktivně se zapojovaly a odnesly si nejen nové poznatky, ale i zážitek, který v nich zanechal cennou stopu.

Je nám ctí, že jsme mohli být součástí tak smysluplné aktivity, a velmi si vážíme spolupráce s Vaší institucí. Věříme, že se v budoucnu budeme moci zapojit i do dalších podobně inspirativních projektů.

Ještě jednou děkujeme Vám i celému týmu KHS JmK za ochotu, profesionalitu a skvělou práci s dětmi.

S úctou a přáním hezkého dne

Mgr. Petr Holánek, ředitel školy
Základní škola Brno, Arménská 21, p. o.

Farma U Tří koníků

Laura Stávková, Vanda Lízalová, Renata Lánská a Jiří Rossi

Dne 16. 4. 2025 se na naší škole konal projektový den na téma Skutečně zdravá škola. Jednotliví učitelé měli pro žáky připravené rozmanité dílny na různá témata. My jsme navštívili malou rodinnou biofarmu v Brně-Komíně.

Žáci si měli možnost prohlédnout farmu, kde se chovají domácí zvířata (poníci, králíci, slepice, včely, kozy, kočky, kachny). Po seznámení s chodem farmy mohli vybraná zvířátka nakrmit. Podívali se také na dojení koz.

Během programu jsme zjistili, jaké produkty nám domácí zvířata poskytují a jaký je význam lokálních produktů pro naše zdraví a společnost.

Úžasné bylo, že jsme vzali s sebou i naše svěřence z 1. C, na které bylo třeba dohlédnout. Žáci z druhého stupně se o ně vzorně starali a pomáhali jim jak během přesunu, tak při průběhu akce samotné.

Závěrečná procházka nám umožnila vzájemně diskutovat získané poznatky a sdělovat si jedinečné a nezapomenutelné dojmy z celého dne.

Akce se vydařila, odnesli jsme si krásné zážitky a ponechali jsme si velmi pěkné vzpomínky!

Projektový den – Zdravý životní styl

Jan Jeřeta, Radek Juřica, Armixxx, 5. A

Projektový den se v naší škole uskutečnil 16. dubna. Byla tady spousta zajímavých úkolů. Jako první nás čekala přednáška o zdravém životním stylu, po které následovaly zábavné úkoly na toto téma. Jedním z úkolů bylo například pomoci babičce rozřadit nákup, jindy jsme odhadovali, kostek cukru má který nápoj. Hodně nás překvapilo kolik kostek cukru má litrová Coca Cola – představte si, že obsahuje celých dvacet dva kostek!

Po přednášce a úkolech následovala Týmová hra. Při ní jsme museli luštit šifry, které byly rozmístěné po celém prvním stupni, ale hlavně na druhém respiriu. Tím, že jsme plnili šifry, jsme pomáhali cestovateli najít poklad, který ztratil.

Třetí aktivitou bylo setí zdravých bylinek, kterými si doma budeme moci zpestřovat třeba svačiny. Seli jsme například bazalku, pažitku nebo kopr, každý to, co si vybral. Byla to hrozná zábava, ale byl potom hrozný nepořádek.

Moc se nám líbila i Cukrárna, kde nám paní učitelka Dangová pomáhala vyrobit si zdravou ovocnou zmrzlinu.

Na závěr projektového dne jsme se vydali na školní hřiště, kde jsme sportovali podle svých zájmů. Někdo hrál fotbal, jiní si házeli s míčem, někteří se učili pinkat s tenisovou raketou. Ne nadarmo se říká: Sportem ke zdraví!

Podivuhodná pH

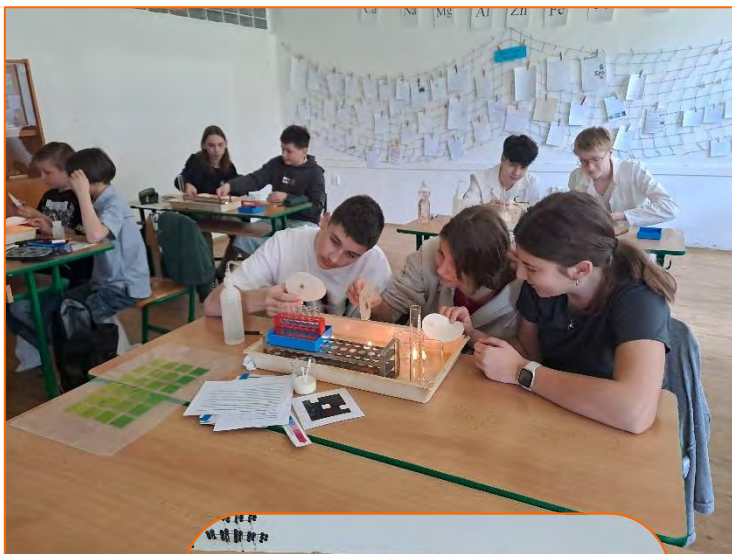
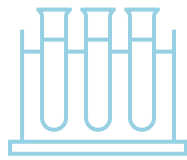
Ivana Coufalová, Eva Machálková

Chemie nemusí být jen o vzorcích a rovnicích, přesvědčili jsme se v rámci projektového dne, že může být i zábavná, barevná a hlavně praktická. Žáci rozdělení do osmi pracovních skupin se bádavě ponořili do světa kyselin a zásad. Měřili pH různých kapalin či roztoků (destilovaná voda, Coca-Cola, káva, mléko, jedlá soda, pivo, ocet, perlivá voda, mýdlo, jar, kyselina citronová a další). Používali indikační papírky, ale také do školy nově zakoupený digitální pH metr.

Nejprve si otestovali vzorek nápoje z domova. Co bylo největší překvapení? Že cola a pivo nejsou jen nápoje na osvěžení, ale i malá chemická laboratoř, jejich hodnota pH je překvapivá a dost se liší! Dále zjistili, jak kyselost ovlivňuje zubní sklovinu. Zvláštní aktivitou bylo využití výluhu z červeného zelí jako přírodního indikátoru pH – tahle domácí „chemikálie“ nám umožnila měřit kyselost a zásaditost běžně dostupných látek. Po měření si žáci pomocí aplikace Plickers, která umožňuje jen s jedním přístrojem během pár vteřin realizovat zpětnou vazbu celé třídy, zopakovali vše, co se naučili.

Celý projektový den byl nejen plný experimentů, ale i diskusí o tom, jak pH prostřednictvím stravování ovlivňuje naše zdraví. Ukázalo se, že chemie není jen školní předmět – je to něco, co nás obklopuje každý den.

Projektový den: Strava a pohyb, to je základ

Alexandra Koupilová, Olga Švajdová

V rámci projektového dne jsme s vybranými žáky druhého stupně navštívili sportovní centrum Strange Training v Brně, Židenicích.

Žáci se rozdělili na dvě skupiny a celý dopolední program byl zaměřen na zdravý pohyb a zdravé stravování. Pod vedením profesionálních trenérů si žáci vyzkoušeli různé způsoby posilování a zjistili, co by se mělo či nemělo jíst.

První skupina se nejprve rozcvičila, následoval stretching a poté jim už nic nebránilo v tom, aby si šli vyzkoušet, co jejich svaly dokážou. Žáci se seznámili se cviky, vždy byla názorná ukázka, poté již žáci zkoušeli, co zvládnou.

Druhá skupina měla teoretický blok zdravého stravování, blok byl zaměřený na věkovou skupinu našich žáků. Diskutovali o zdravé stravě, co je vhodné, čeho by se měli vyvarovat, co by v jejich jídelníčku mělo být, a naopak čeho by se měli zdržet. Následně se skupiny vyměnily.

Žákům se projektový den líbil a někteří již při odchodu ze sportovního centra říkali, že si pěkně a pořádně zacvičili.

1. stupeň

Náš první školní rok

Se třídou 1. A
prožila Karla Robková

Jaro, léto, podzim, zima,
škola že je jenom dřina?
Někdy taky, to se ví,
když tě čtení potrápí,
mnohem víc je zábavy.

Do dvaceti počítáme,
s písmenky se přátelíme.
Nakoukněte do třídy,
co jsme spolu zažili,
než nám začnou prázdniny.

Podzim, zima, jaro, léto,
komu by se učit chtělo?

Ať si škola uleví,
do ticha se uloží.

Ahoj, školo, zase v září!

ZÁŘÍ

PROSINEC

ŘÍJEN

LEDEN

LISTOPAD

ÚNOR

BŘEZEN

DUBEN

KVĚTEN

ČERVEN

Dopisy pro budoucí prvňáčky

Žáci 2. B s paní učitelkou Šárkou Heroschovou

Milí prvňáčci,
jsme Gabča a Marci. Máme moc milou
paní učitelku a hezkou třídu.
A to není všechno. Je tu barén
i tělocvična. Jezdíme na výlety
a do knihovny. Byli jsme nedávno
na velikonočním vyprávění. Je tu
hrdoně a zábava. Ible na chodbě je
hrdoně nástěnka.
Přejeme hodně štěstí a zdraví.
Gabča a Marci

Ahoj prvňáčkové,
jsme druháci a máme milou paní
učitelku a hezkou třídu. Máme
velkou tělocvičnu a nový barén.
Učí nás tam hodný pan učitel.
Vjidelně vaří dobré jídlo. Chodíme
na výlety a do divadla.
Naše školní hřiště je hodně velké.
Ať se vám tedy líbí a daří.
Matěj a Josh

Ahoj budoucí prvňáčci,
doufáme, že se Vám tedy
bude líbit a budete mít
hodnou paní učitelku.
Tou třídu si budete
zdobit svými obrázky.
Ať se vám tedy dobře
daří.

Anička a Tili

Ahoj budoucí prvňáčci,
máme se tu dobře. Máme
dobré učitele. Máme lehké
učivo. Máme tu hezkou
třídu. Máme tu pohodlné
židle. Už se na Vás těšíme.
Miky a Šimon

Ahoj budoucí prvňáčci,
máme skvělou paní učitelku.
Hladíme se o svou třídu, aby se
nám tedy líbilo. Máme
nejlepšího pana ředitele a
skvělou paní učitelku. Učí dobré
obědy. Doufáme, že se vám tedy
bude líbit.

Milan a Yaran

Milí budoucí prvňáčci,
máme tu hezké třídy. Těvome si do
nich školní pomůcky a máme
v nich své obrázky. Přejeme Vám
mít naši paní učitelku. Je velmi
šikovná a hodná. Jmenuje se Šárka
Heroschová. Během roku také
krajeme hry a soutěže. Přejeme Vám,
aby se Vám v první třídě dařilo.

Emily a Karička

2. A na dopravním hřišti – první jízda podle pravidel!

Lenka Mikulášková

V úterý 1. dubna naše třída 2. A navštívila dopravní hřiště při Základní škole Horákovu náměstí v Brně-Řečkovících, kde jsme se zúčastnili výuky dopravní výchovy.

Celý program byl rozdělen na dvě části. Nejprve nás čekala teoretická příprava. Děti se seznámily se základními dopravními značkami, pravidly silničního provozu a chováním chodců i cyklistů. Vše bylo přizpůsobeno jejich věku a bylo vidět, že děti téma zaujalo – aktivně se zapojovaly, odpovídaly na otázky a přemýšlely, jak se mají správně chovat v různých dopravních situacích.

Po krátké přestávce jsme se přesunuli na samotné dopravní hřiště. Děti si vypůjčily kola a pod dohledem lektorů si mohly vyzkoušet jízdu podle pravidel, která si před chvílí osvojily. Hřiště bylo vybaveno skutečnými dopravními značkami, semaforey a křižovatkami. Naši malí cyklisté si to opravdu užili – snažili se jezdit opatrně, dávali přednost zprava, zastavovali na stopce, a někteří dokonce zvládli správně odbočovat vlevo!

Pro většinu dětí to byla první zkušenost s tímto typem výuky i s jízdou na dopravním hřišti. Věřím, že si děti z tohoto dne odnesly více než jen zážitky – snad i pevnější základy pro bezpečný pohyb v silničním provozu.

Brouk Pytlík v Divadle Bolka Polívky

– dobrodružství, smích i poučení

Lenka Mikulášková

V pondělí 15. dubna jsme se s dětmi ze třídy 2. A společně s kamarády ze 3. A vydali za kulturním zážitkem do centra Brna – do Divadla Bolka Polívky. Čekalo nás veselé představení Brouk Pytlík, které děti nejen pobavilo, ale zároveň jim připomnělo, jak důležité je být zodpovědný, pomáhat druhým a nebát se postavit za správnou věc.

Děj se odehrával v jezírku a na louce, kde bydlí statečný a hodný Pavouk Vodouch. Klidné prostředí naruší příchod zlého Potápníka, který začne všem poroučet a šířit strach.

Spolu s ním přichází i citlivá a tichá Spleštlule Blátivá, která mu musí sloužit a snáší jeho poroučení i ponižování. Situace se vyhrótlí a je jasné, že palouček potřebuje pomoc.

Na scénu přichází známí hrdinové – Ferda Mravenec, Cvrček, Ploštice Ruměnice, Škvor policajt a Brouk Pytlík. V příběhu nechybí ani Beruška a Housenka Pepina. A protože je Ferda na cestě kolem světa, rozhodne se ho zastoupit právě Brouk Pytlík. Ten ale musí překonat svou sebestřednost a naučit se být opravdu užitečný a zodpovědný.

Herci vytvořili veselou, živou atmosféru plnou písniček, nápaditých kostýmů a scén, které děti opravdu vtáhly do děje. Smály se, napjatě sledovaly vývoj situace a fandily těm, kteří se postavili Potápníkovi. Mnohé děti si z divadla odnesly silný dojem a některé i nové písničky, které si pobrukovaly cestou zpět do školy.

Celé dopoledne jsme si moc užili. Těšíme se, že se do divadla zase brzy vrátíme.

O včelách a medu

Kamila Reslová, foto Ilona Musilová

Třída 3. A se vydala na program o včelách a medu.

Ochutnali jsme různé druhy medu a očichali voňavý včelí vosk. K vidění byly také různé typy úlů – od tradičních dřevěných až po moderní nástavkové.

Děti upoutalo vyprávění o **královně, trubcích a dělnicích**. Zjistili jsme, že královna je v úlu nejdůležitější, protože klade vajíčka. Trubci se starají hlavně o oplodnění královny a včely dělnice naopak sbírají pyl a starají se o celý úl.

Některé děti se zajímaly i o to, co se stane, když do úlu vnikne třeba myš. Dozvěděli jsme se, že včely se s takovým návštěvníkem dokážou bez problémů vypořádat.

Odvážné děti si také oblékly **včelařský klobouk**, aby mohly na vlastní oči vidět otevřený úl a sledovat práci včelaře. Jiní zase odlévali svíčky z vosku.

Nyní už víme, že práce se včelami je voňavá a přínosná, ale také náročná.

Ze života Tvořilek

Karla Robková

V jedné písničce se zpívá „Čas letí jako bláznivý...“ A je to fakt. Už dva roky se scházíme každou středu. Letos se nám z poloviny obměnila sestava. Třetačka Anička jede jako stroj, spolužačka Berča jí sekunduje, a přitom stíhá pořád brebentit. Partu posílily čtvrtáčky Julča – jak ta se vypracovala, Barča – pečlivá, precizní, Laura – specialistka na pletací mlýnek. Stálce Eliška, Emča, Markét, Zuzka a Natálka letos zkrotily háček, že je poslouchá téměř na slovo. Vždycky skvělá nálada, spousta smíchu, radosti z tvoření. Ovšem, když padne půl čtvrtá, začnou se ozývat nářky: "Už je konec? To zase uteklo. Já bych tu zůstala do šesti. Já taky. Můžeme si to vzít s sebou domů? Já se tak těším, až budu doma háčkovat." Paní učitelka Kája se jen usmívá a neopustí si: "Jen abyste nezapomněly na učení!"

Co jsme vytvořily, jste mohli vidět na zahradní slavnosti. Kdo tam nebyl, tak si může prohlédnout naše dílka teď.

V březnu nás čekalo velké překvápko, odměna za naši práci. Dověděly jsme se, že pojedeme na Erasmus do Slovinska. Emču málem kleplo. Pojede se i k moři. Jupí!

Tvořilky se těší na Erasmus do Slovinska!

V neděli 8. června odjíždíme a moc se těšíme! Na tuto cestu se vydává deset holek, a žádný kluk. Jsme zvědavé na program, který pro nás připravili. Čeká nás návštěva jeskyně i akvária. Také se chystáme do lesní školy. Jsme velmi zvědavé, jak to tam vypadá. Umíte si představit, že se za každého počasí od března do listopadu učíte v lese? Naše cesta začne na severu. Jednu noc budeme přespávat v horách. Moc se těšíme k moři a na tamní zmrzlinu. Věříme, že si užijeme spoustu zábavy a doufáme, že nám vyjde krásné počasí. Uvidíme, jak se domluvíme, slovinsky neumíme, ale nějaká slovíčka už jsme pochytily – třeba odprto/ zaprto a otroci. Snad nás zachrání angličtina.

Až budete číst toto číslo Armixu, budeme už zase doma. Jaké bylo naše slovinské dobrodruží, se dovíte v podzimním čísle. Mějte skvělé prázdniny!

Vaše Tvořilky

Recitační soutěž

David Filipi, Filip Švehlík, Kamila Reslová

Dne 20. 5. 2025 proběhl na naší škole již 4. ročník recitační soutěže s názvem Poezie stále žije. Letošní akce se zúčastnilo 25 žáků napříč ročníky 1. stupně.

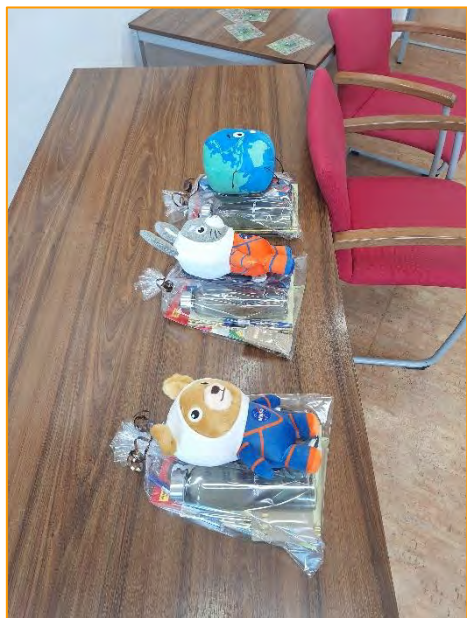
Místo klasické učebny soutěž tentokrát proběhla ve školní knihovně – a atmosféra byla výjimečná, knihovna se na jeden den proměnila v pódium plné poezie a emocí.

Celkem se soutěžilo ve dvou kategoriích – 1.–3. ročníky a 4.–5. ročníky.

V 1. kategorii zvítězila s básní O řepě Eliška Venhodová z 2. C, druhé místo obsadil Martin Štěpán ze 3. B se stejnojmennou básní a třetí místo putovalo Emě Kašparové ze 3. A, která recitovala báseň Zamilovaný tchoř.

Ve 2. kategorii prvním místo získala Adéla Brodská z 5. A s básní Rozhovor, Adéla Dvořáková z 5. A se radovala z druhého místa a třetí místo obsadila Magdaléna Murčová z 5. C s osobitým projevem básně Perníková chaloupka.

Výhercům gratulujeme a všem zúčastněným moc děkujeme a budeme se těšit na příští školní rok.

Angličtina v novém aneb Learning English is fun

Ha Anh Dangová

Mnoho z vás si již jistě všimlo, že má učebna angličtiny nový ohoz. Původní nábytek byl vyměněn za nový, mnohem barevnější, každý žák má svou lavici jen pro sebe. Ale to neznamená, že všichni musí sedět na samotce! Lavice jsou svým neobvyklým tvarem uzpůsobené tomu, aby mohly tvořit tzv. hnízda – ideální pro práci ve skupinách nebo při projektové výuce.

Věřím, že z učebny nebyli nadšení jen žáci, ale i učitelé, a doufám, že bude sloužit ke kvalitní výuce nejen anglického jazyka.

Vždyť learning English is fun!

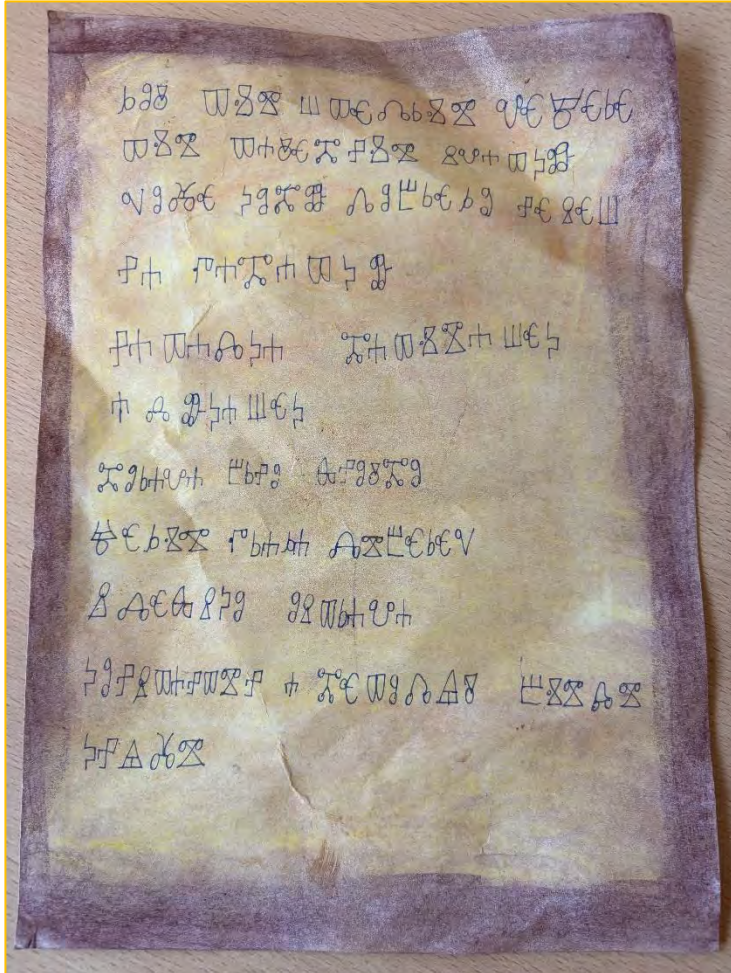

Středověcí písaři ze 4. A

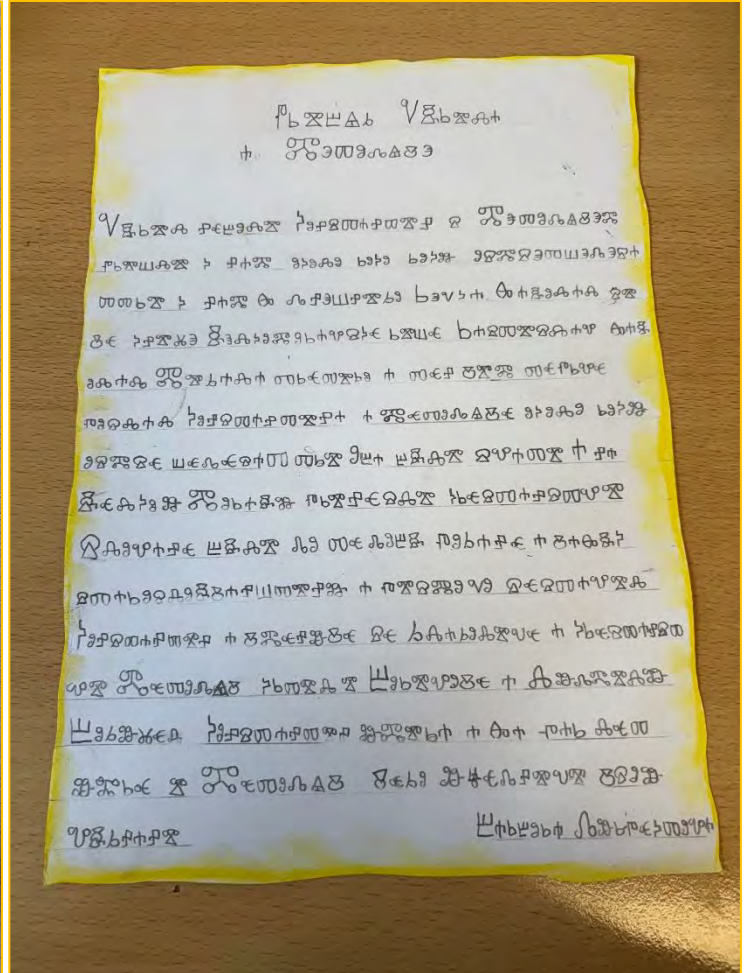
Ha Anh Dangová

Co je víc, než když se potkají dva předměty? Toto tvrzení mohou potvrdit žáci 4. A, kteří si vyzkoušeli, jaké by to bylo být středověkým písařem. V hodině vlastivědy se seznámili s hlaholicí, a tak jsme neváhali a hned jsme této příležitosti využili v pracovních činnostech. Děti se do psaní hlaholic pustily s vervou, přičemž si ale musely dávat pozor, aby neudělaly chybu. Některé žáky psaní pohltilo natolik, že se nakonec hlaholici naučili nazpaměť!

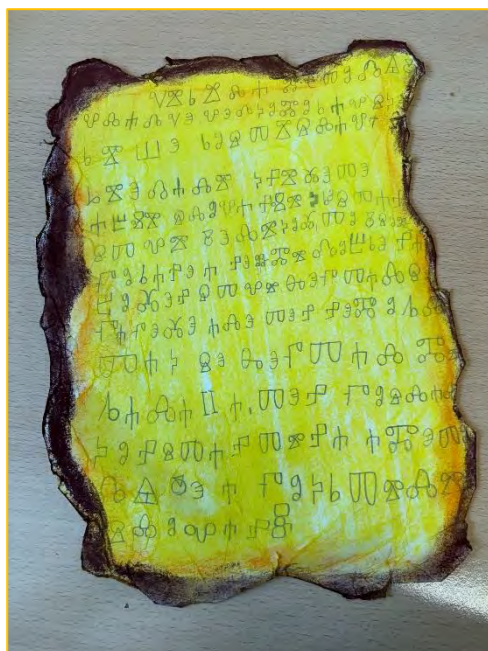
A odměna pro mne jako učitelku bylo to, že práce děti bavila.

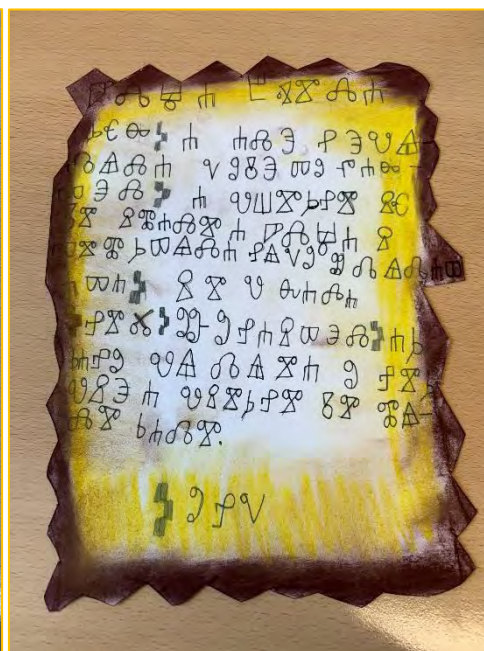
Eliška Dubanovská, 4. A

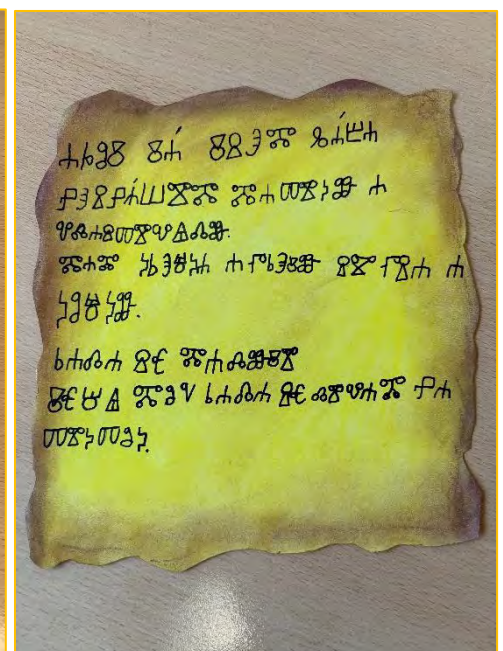
Barbora Duřpektová, 4. A

Filip Vyhnálek, 4. A

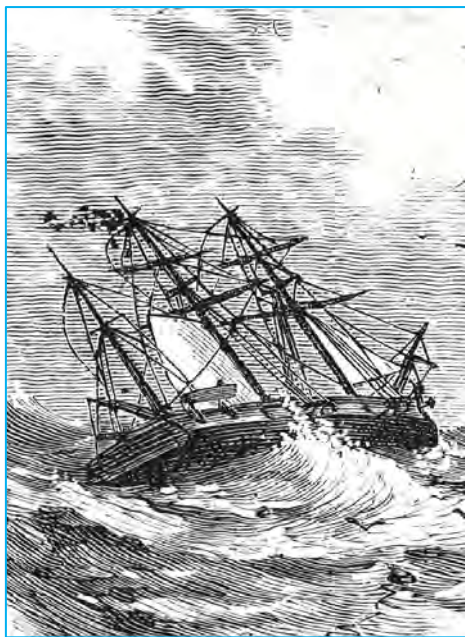
Markéta Chmelařová, 4. A

Gabriela Tichá, 4. A

Dva roky prázdnin za jeden rok v 5. A

Lenka Vašíčková, foto Petra Kopřivová

Celoroční hra zanesla třídu 5. A na tajuplný ostrov, u kterého ztroskotaly posádky čtyř lodí jménem *Mrtvý jezdec*, *Red Whistle*, *Modrá laguna* a *Černá lebka*. Měla to být jen hra, ale prázdninové vytopení naší školy a hlavně naší třídy nám připravilo nečekanou realitu, takže jsme se v září v cizí třídě vážně cítili jako praví trosečníci.

Ale hra se velmi brzy opravdu rozjela. Zachraňovali jsme věci z potopených lodí (a zároveň sušili a často i vyhazovali pomůcky a materiály z vytopené třídy), vydávali se na průzkum svého ostrova, četli dopisy v láhvi, na namalované mapě odkrývali další políčka symbolizující objevená zákoutí a v rámci svých posádek hodnotili své úspěchy při učení, hrách, práci pro třídu a školu i v dalších činnostech. Mohli jsme se tak cítit jako hrdinové knížky *Dva roky prázdnin*, kterou jsme v podobě seriálu zhlédli v rámci hodin čtení. Když byl náš ostrov alespoň z poloviny zmapovaný, nastaly nám těžší časy. Jednotlivé posádky a jejich členové museli prokázat schopnosti nutné k přežití v divočině: poznat světové strany, rostliny, stromy i souhvězdí noční oblohy, zachovat celý den mlčení, prokázat soudržnost a vydržet celý den navázání na jednom provázku, komunikovat jen v angličtině či ochránit kamaráda jako tajný přítel. Za splnění úkolů čekaly trosečníky zasloužené odměny v podobě mléčného koktejlu či vlastnoručně upečené pizzy.

Závěr hry nás teprve čeká, a proto se necháme překvapit, kam nás naše další cesty po ostrově ještě zavedou.

Vaření v přírodě

Isabella Karešová, Adéla Brodská, Radek Juřica, Jan Ješeta, 5. A,
Lenka Vašíčková, foto Petra Kopřivová

Co by to bylo za trosečníky, kteří by si neuměli uvařit v přírodě! K naší celoroční hře nám krásně sedl výukový program na CVČ Kosmonautů, při kterém jsme rozpoznávali druhy obilí, které jsme si pak vlastnoručně namleli pomocí dvou kamenů, na starém kafemlýnku i v žernovu. Z obilí a vody jsme si vyrobili chutné placky, na zahrádce natrhali bylinky, nasekali je a připravili chutnou tvarohovou pomazánku. Pak už jen stačilo nařezat a naštípat dřevo, rozdělat oheň a placky si upéct...

Přečtěte si zápis účastníků výpravy a máte-li dobrodružného ducha, vyzkoušejte také! Dobrou chuť!

Přijeli jsme tak tak záhadnou tramvají. Potom jsme nenasytně čekali, než nám paní instruktorky vysvětlily, jak vypadá žito a ječmen nebo ovesné vločky atd. Ale nejdřív jsme museli naštípat dříví a zapálit 🔥 🔥.

Potom jsme se konečně dočkali a začali jsme mlít pšenici na kameni kamenem a z toho bylo velmi málo mouky. Tak jsme šli mlít žernovem, to šlo nádherně, umleli jsme dva kelímky. Pak jsme se bohužel museli vyměnit s jinou skupinkou, tím pádem jsme měli jiný mlýnek a měli jsme mlýnek na kávu a to docela ušlo udělali jsme jeden a půl kelímku.

Ale na co je ta mouka, jestli si říkáte. No my si z toho uděláme placky a k tomu pomazánku z bylin. Takže jsme museli nejdříve natrhat bylinky ze zahrady. Pak smícháme tvaroh a bylinky a sůl a máme pomazánku. A teď placky, máme mouku a vodu a sůl, vytvarovali jsme si placky a upekli jsme si to na ohni a spapali.

Mapy pokladů v 5. C

Ha Anh Dangová

Dobrodružství, tajemství a skrytý poklad – to vše se stalo inspirací pro žáky páté třídy při tvorbě originálních prací na téma Treasure Island. V rámci výuky angličtiny spojené s výtvarnou výchovou a pracovními činnostmi se žáci ponořili do světa pirátů, starých map a exotických ostrovů. Výsledkem byly jedinečné pokladové mapy, které spojily jazykové dovednosti a výtvarnou fantazii.

Autoři:

Antonín Hrnčíř
David Vířazka
Magdalena Murčová
Veronika Rozprýmová
Veronika Yalovenko

Pátáci a umělá inteligence: Fantastická zvířata

AI, Lenka Vašíčková a žáci 5. A

Sameček

Samička

V hodinách slohu, výtvarné výchovy a informatiky se pátáci pustili do netradičního projektu, kde sehrála hlavní roli umělá inteligence (AI). Cílem bylo vytvořit úplně nové, dosud neexistující fantastické zvíře – a to nejen ve formě obrázku, ale i s popisem jeho vlastností, schopností a života. Žáci přitom využívali různé nástroje AI, které pro ně proměnily nápady ve skutečnost.

Jak projekt probíhal?

Na začátku měli žáci jednoduchý, ale důležitý úkol – vymyslet, jaké zvíře by chtěli vytvořit. Nešlo ale o kreslení nebo psaní popisu. Místo toho se učili formulovat přesné zadání pro AI, tedy slovní popis toho, co má program vytvořit. Museli si promyslet, jak by mělo zvíře vypadat, co má mít za zvláštní schopnosti, kde žije, jaké má barvy nebo tvary, a co by mělo být na obrázku vidět.

Zadání pak vložili do AI nástroje [podle vlastního výběru – používali například Chat GPT, Canvu, Leonardo AI a další](#). Pomocí vybraného nástroje také nechali vygenerovat krátký příběh nebo encyklopedický záznam o svém tvorovi. [Vznikly texty o tom](#), jak se zvíře jmenuje, kde žije, co jí nebo jak komunikuje. Některé popisy byly opravdu vtipné nebo nečekané – AI totiž často vymýšlí originální detaily, které žáci sami nezmínili.

Co jsme se naučili?

Projekt byl skvělou ukázkou toho, jak se dá spojit kreativní myšlení s technologií. Děti si vyzkoušely, jak funguje zadávání pokynů pro AI, jak důležité je přesné vyjadřování a jak umělá inteligence pracuje s jazykem a obrazem. Zjistily také, že když výsledek neodpovídá jejich představám, není to chyba – je třeba upravit zadání a zkusit to znovu.

Na konci vznikla pestrá sbírka obrázků a popisů, která ukazuje, že když se spojí dětská představivost s moderní technologií, mohou vzniknout opravdu fantastické věci.

A co jsme si ještě ověřili?

Že umělá inteligence může být užitečná nejen pro žáky, ale i pro učitele – třeba při psaní tohoto článku. Pouze modře označené úryvky jsou totiž moje [vlastní slova, zbytek podle mého zadání vytvořila AI](#). Důkaz, že spolupráce s technologií může být nejen efektivní, ale i docela zábavná...

Arigiana

Tato polojestérka má samečka s rohy bez křídel s jedovatými zuby a samičku s křídly, ale její povaha je spíše mírumilovná. Zároveň je samička o trochu větší než sameček. Žijí v podstatě všude - od pouště až po rozlehlé polární pustiny.

Sameček - Pozor! Samečka se nikdy nedotýkáme, má totiž jedovatou jak kůži, tak zuby, rohy a dokonce i maso.

Samička - Jde dokonce i ochočít, ale i ta je nebezpečná, protože i přes její mírumilovnost má zuby. Také, pokud má mláďata, tak to máte hned spočítané. A zároveň, na rozdíl od samečka umí chodit vzpřímeně, ale pouze na krátké vzdálenosti a používá to spíše jen na rozhled.

Jak žijí - Jsou to pároví tvorové, jeden pár žije spolu až do konce života. V případě, že sameček/samička umře dříve než její partner, dalšího partnera nevyhledává.

Ohrožení - Ale i přes jejich nebezpečnost, jim hrozí vyhynutí, protože se jejich jed používá v travičství, ale dokonce i v medicíně. Zároveň se samečkovy rohy používají na ozdobu - když se dají do dostatečné zimy (zhruba -20°C) a potom do dostatečného tepla (zhruba 150°C), tak se jed neutralizuje.

Velikost - Samička - Délka od ocasu až po hlavu mezi 230cm až 270cm, největší samička měřila 285cm. Váha: zhruba 50kg až 90kg

Velikost - Sameček - Délka od ocasu až po hlavu mezi 200cm až 250cm a dokonce jeden jedinec se vyskytl 294cm. Váha: zhruba 40kg až 80kg

Barva - Černo-fialová, někdy do růžova a u jednoho z 500 kusů dokonce bílo-fialová, ale ta se objevuje jen v těch nejstudenějších podmínkách a někdy kvůli chybě v DNA.

Jan Hubáček

Strážce Třetí Brány

Ve světě starém jako samotný čas, kde se zvířata mísila s bohy a stíny šeptaly pravdy zakázané lidem, stála Třetí brána. Byla vytesaná do skály uprostřed pouště, ukrytá před zraky poutníků i králů. Brána vedla do Síně věčnosti, kde se prý ukrývalo tajemství života i smrti. Ale jen málokdo se odvážil přiblížit — protože ji střežil on.

Jmenoval se **Askarion**.

Tělo měl lví, svalnaté a majestátní, pokryté srstí barvy vyprahlé země. Místo ocasu vinul škorpion a neustále se svíjející. Z jeho zad vyrůstala silná škorpioní klepeta a ocas s bodcem temným jako půlnoc. Každý z těchto tří tvorů měl vlastní vědomí — a přesto byli jedním.

Askarion byl stvořen bohy, aby chránil to, co nesmělo být odhaleno.

Každých sto let přišel hrdina, prorok nebo šílenec, toužící projít branou. A pokaždé byl zkoušen — ne silou, ale myslí. Askarion neutočil ihned. Ne, nejprve položil hádanku. Kdo ji neuhodil, pocítil hadův jed, lvův řev i škorpioní bodnutí v jediném okamžiku.

Říkalo se, že kdo Askarionovi porozumí, pochopí i sám sebe. Ale takových bylo málo. A ti, kteří prošli, se už nikdy nevrátili.

A tak tam Askarion stále čeká, mezi světem lidí a světem bohů. Tři bytosti v jednom těle, strážce dávného tajemství. A jeho oči... jeho oči stále sledují obzor, hledajíce dalšího, kdo by si troufl projít.

Omlouváme se za občasné chyby v textech. Ale na druhou stranu – aspoň podle nich vidíme, že práce tvořily opravdu děti...

TYRA

Podle legendy žila před 602 lety. Tato legenda také uvádí, že žila v trhlině, která se objevila v zemi a sahala až k jejímu jádru, a byla značně rozsáhlá.

Popis

Jeho tělo je tvořeno rozžhavenou horninou, a dech této bytosti připomíná sopečný výbuch. Z trhlín v jeho těle prosvítá žhavé magma, jako by v něm hořel oheň zevnitř.

Obrovská křídla, ostře řezaná, připomínají černý obsidián, lesklé a tvrdé jako sopečné sklo. Oči svítí zářivě oranžově až rudě, jako roztavené železo. Jeho drápy jsou impozantní a lesknou se, jako by byly vyrobeny z čistého kovu. Ocas je dlouhý a silný, zakončený žhavým hrotem.

Lávový drak je skutečně fascinující bytost. Ačkoli představuje nebezpečí, nese v sobě sílu přírody, krásu ohně a vzbuzuje úctu u všech, kteří s ním mají zkušenosti. Pokud se vám někdy naskytne příležitost ho spatřit, raději se usmějte... a rychle utečte, než v něm začne bublat sopka.

Děkuji za poslech pozornost a to že sem se mohla podělit o tak krásné stvoření. I v tom největším nebezpečí se najde trochu krásy a úcty. Můj drak není jen nějaké stvoření co neexistuje. Je to dílo přírody a za to ji moc děkuji že jsem mohla ukázat že i v tom nejžhavějším plameni může být ukrytá краса a že drak není náš nepřítel je to zrdcadlo naší odvahy. Děkuji. Karolína Kuželová.

Karolína Kuželová – kráceno

Vodní opice

V roce 1305 se narodila nová opice. Je velmi vzácná, protože byla jediná na světě. Žila pouze šest roků, ale to nevadí.

Vývin

Tato opička se našla na pláži na nějakém hodně opuštěném místě, kde se vynořovaly velryby. Tak si jedna velryba vzala opičku k sobě. Učila ji plavat a potřebné věci k životu. Zanedlouho opička vyrostla a měla samostatný život.

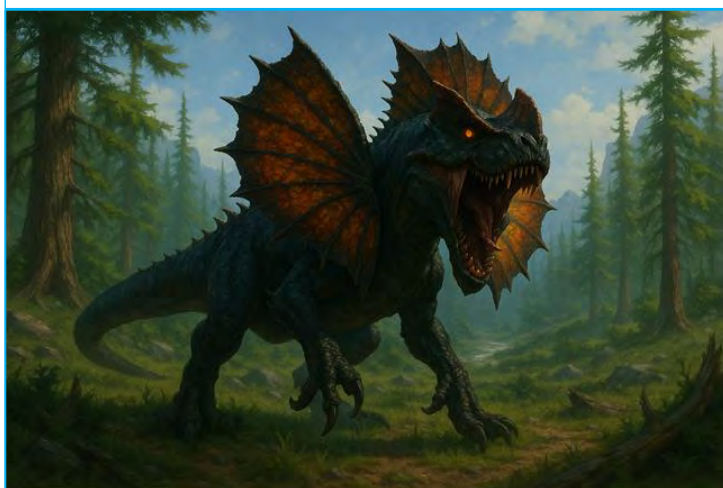
Většinu času trávila opička ve vodě. Když měla chuť na své oblíbené ovoce, musela vylézt na souš, protože pořád jí nechutnalo jídlo z vody. No, prostě asi se ptáte, jak mohla jít na souš, když nemůže dýchat jako my.

Tato opička totiž uměla zadržet dech na jednu hodinu. Měla totiž orgán navíc a ten jí umožňoval takhle dlouho vydržet bez nádechu. Vždycky musela pamatovat na to, aby se včas vrátila do vody.

Simona Prudká – kráceno

Barydilosaurus

Tento dinosaur je samotářské zvíře, je o něco větší než člověk, je příbuzný dilophosaurusovi a baryonyxovi, má taky vějíř a plive kyselinu, umí skákat do velkých výšek, byl na ostrov uměle vypuštěn. Je to genetický kříženec mezi dilophosaurem a baryonyxem. Je to masožravec. Převážně se vyskytuje v hustých pralesech a někdy byl spatřen i v jeskyních. Jeho jídelníček v lesních oblastech jsou parasourové, často si ho nevšimnou kaprosuchové. Když je potká u řek, tak si na nich rád pochutná. Pak v jeskyních většinou loví arthropleury, hmyz, který nic moc nezmuže, dilophosaury, menší a slabší jeho příbuzné, nebo hady titanoboa. Většinou na ně používá kyselinu a sem tam uloví netopýra. Způsob lovu nejčastěji je skrytý, kořist kousne a vpustí do ní jed. Kořist pronásleduje, dokud kořist jed nezpomalí, většinou rovnou zaútočí na krk, pak kus masa schová jako lákadlo pro další kořist. Když nechce další kořist lovit, tak vše jenom sní.

Daniel Havlíček

Zahradní slavnost

Irena Stranyánková

Když se řekne „zahradní slavnost“, obvykle si člověk představí veselou akci v zahradě, kde se setkávají přátelé a rodina, oslavují svátek nebo významný den. Bývá to příležitost k relaxaci, zábavě a sdílení radosti, často s hudbou, jídlem a pitím. S nápadem pořádat zahradní slavnost na naší škole přišla paní Eva Duřpektová, členka Školské rady. S kolegyněmi jsme daly hlavy dohromady a podařilo se nám přemluvit naše žáky, aby předvedli, co v nich je.

Ve středu 4. 6. jsme se všichni v 16 hodin setkali na zahradě ZUŠ Jílka. Po úvodním proslovu pana ředitele začala divadelní, pěvecká, taneční a sportovní show. Moderování se ujala paní učitelka Irena Stranyánková, která zvala na pódium účinkující v tomto pořadí:

1. Divadlo 5. C – Jeníček a Mařenka
2. Adéla Černá 4. B – zpěv
3. Skupina dívek z 2. D – Vitamíny
4. Skupina dívek z 5. C – hip hop tanec
5. Veronika Rozprýmová 5. C – hip hop tanec
6. Nela Veselská 5. A – tanec
7. Vira Berezka 4. B – zpěv
8. František Jančařík 4. A – hra na kytaru – Malá romance, Divertimento
9. Adéla Brodská 5. A – hra na příčnou flétnu
10. Natálie Semerádová 4. A – zpěv
11. Ondřej Hochman, Matyáš Soukup 4. B – parkur

Po skončení hudebního bloku následovala půlhodinová pauza, bylo přichystané sladké občerstvení z naší kuchyně a probíhala neformální beseda s učiteli, rodiči a žáky.

V 17.15 vyzval pan ředitel všechny hosty k prohlídce školy. Na chodbě byly pro rodiče připraveny ukázky toho, jak jsou naši žáci kreativní a šikovní v hodinách výtvarné výchovy, pracovních činnostech a v kroužcích Tvořilky a Keramika. Nejlépe zabodovaly hrady z kartonu, které vyrobili žáci 4. B.

Pan ředitel se v závěru rozloučil s rodiči, kteří byli nadšeni a nešetřili chválou nad talentem našich žáků. Akce se velmi zdařila a nezbyvá než poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravách zahradní slavnosti.

Kroužek keramiky

Soňa Kašková a Monika Kouadjane

„Umění smývá z duše prach každodennosti.“

Pablo Picasso

V úterý a ve čtvrtek probíhá na naší škole kroužek keramiky. Učíme se zpracovávat hlínu a glazovat vypálené výrobky. Vytvořili jsme si mnoho dekorálních předmětů, např. anděla, velikonoční dekorace, muffinovou dózu, dárek pro maminku a různá zvířátka. Některé naše práce jste mohli vidět na Zahradní slavnosti, která proběhla začátkem června.

V příštím školním roce kroužek znovu otevíráme a těšíme se na další společné tvoření.

Novinky ze školní družiny

Tatiana Petříková

Školní rok se nám přehoupnul do druhého pololetí. V naší družině již máme za sebou mnoho úspěšných akcí: žáci, kteří navštěvují školní družinu, si na konci října užili mnoho legrace při výrobě halloweenských masek, následně se představili ostatním kamarádům na diskotéce ve svém kostýmu. Na konci listopadu jsme opět ve spolupráci s firmou BD – Tova připravili mikulášské tvoření, kde si děti mohly vyrobit andílky. V lednu si žáci podle jednotlivých ročníků vyzkoušeli svůj postřeh v soutěži o Pexesového krále. Měsíc únor byl u nás ve znamení zpěvu – ve hře byl titul „Zpívající hvězdička“ a naši nejlepší zpěváčci se 26. února zúčastnili obvodního kola Superstar školních družin, které se konalo na ZŠ Svážná. Vybraní žáci důstojně reprezentovali naši školní družinu, i přes to, že letos byla konkurence veliká.

Než družinový vlak dojde na konec školního roku do konečné stanice „červen“, čeká nás ještě hodně zajímavých akcí. Začátkem března jsme byli plni očekávání na masopustní rej – diskotéku v masopustních maskách. Přihlásili jsme se s naší školní družinou do akce „Uklidíme Česko“, tak jako každý rok i letos na jaře uklidíme školní hřiště. Už se moc těšíme na velikonoční tvoření s firmou BD – Tova, které máme naplánované na 9. dubna. V květnu chystáme zábavné odpoledne ke Dni dětí.

A než dojde náš družinový vlak do konečné stanice, tak možná přijde i kouzelník.

Masopustní rej

Pexesový král

Uklidíme Česko

Velikonoční tvoření

1. a 2. stupeň

Barevné dny

Ivana Coufalová a 7. C

„Letos Barevné dny neproběhnou. Valentýn, Wellbeing, Den dresů, Den formálního oblečení, všude samý den něčeho,“ prohlásila jsem nedávno na obědě. „Ale moje děti se na to moc těší, mají tyto akce rády,“ zazněla slova kolegyně, která seděla vedle mě. A tak jsme do toho šli. (Díky, Lucko!)

Modré pondělí, Šedivé úterý, Zelený čtvrtek, Bílá sobota. To jsou názvy dnů, které máme spojeny s jarními svátky, a tak se na naší škole zrodila tradice, zpestřit si předvelikonoční čas barevnými dny. Třída 7. C si nachystala letáčky a vyzvala žáky, aby se ve třídě domluvili, jaké barvy si zvolí. Někteří se domluvili hned, některým trvalo déle prosadit svůj návrh barvy a přemluvit spolužáky, aby doma vyhledali oblečení, ve kterém do školy přijdou. Měla jsem dojem, že převládala barva černá, možná modrá, ale objevily se i barvy jiné. Některé třídy poslaly své fotografie, tak se můžete přesvědčit sami.

A abych potvrdila, že je to akce tradiční, přidala jsem do fotogalerie snímky z roku 2015. Pamětníci, můžete zavzpomínat!

Barevné dny před deseti lety

6. B

6. B

7. A

7. A

7. C

7. C

8. A

Zatoulaná vzpomínka na Pupíky :-)

9. B

No Backpack Day

Jolana Hárková a 7. A

Na naší škole se Den bez batohů poprvé konal v dubnu 2023, a protože se tato akce žákům líbila, rozhodli jsme se, že ji po dvou letech zopakujeme. Tentokrát No Backpack Day pořádala třída 7. A s paní učitelkou třídní, a to 1. dubna 2025.

V tento den měli žáci z celé školy přinést své věci do výuky v čemkoliv jiném než v aktovce či batohu. Nápady byly zajímavé a kreativita některých našich žáků předčila naše očekávání. Žáci si přinesli své věci například v kočárku, v hrnci na vaření, na plechu na pečení, v obalu na kytaru, v taburetu, v nákupním nebo proutěném košíku, v přepravce od piva, v kočíci přepravce, v polštáři, na sušáku na prádlo, v deštníku, v kleci na křečka, ve skřínce, v chlebníku, v odpadkovém koši, v kočíčím záchůdku, v různých taškách, krabicích apod. Žáci s nejoriginálnějšími nápady byli odměněni sladkostmi.

Akce se vydařila a myslím, že jsme se v tento den všichni pobavili.

1. stupeň

1. místo – 5. A
2. místo – 2. D
3. místo – 5. B
4. místo – 1. A, 4. A

2. stupeň

1. místo – 6. C, 7. A, 7. C
2. místo – 9. B
3. místo – 8. A

1. A

2. D

4. A

5. B

5. A

6. C

7. C

8. A

9. B

7. A

Armenda má talent 2025

Jolana Hůrková, fotografie Olga Hryha, 7. A

Jak je již tradicí na naší škole, proběhlo v úterý 13. 5. a ve středu 14. 5. v učebně hudební výchovy 1. kolo celoškolské soutěže Armenda má talent. Do soutěže bylo přihlášeno celkem 70 soutěžních vystoupení. Žáci předvedli svůj talent ve zpěvu, v tanci, v gymnastice, ve hře na hudební nástroj, ale třeba i v parkouru či v kouzlení. Vystoupení žáků 1. stupně hodnotila porota složená z žáků 6., 7. a 9. tříd, výkony žáků 2. stupně pak hodnotila porota složená z žáků 5. tříd. Na regulérnost soutěže dohlížela paní učitelka Hůrková, která byla zároveň hlavní porotkyní. Rozhodnout, kdo postoupí do 2. kola, bylo opravdu těžké. Nakonec porota rozhodla o postupu 42 nejlepších vystoupení.

2. kolo proběhlo v tělocvičně naší školy dne 17. 6. 2025, tentokrát i s diváky z řad našich učitelů a žáků. Viděli jsme skvělých 10 vystoupení našich talentovaných žáků v 1. kategorii (1.–2. třída), 17 vystoupení ve 2. kategorii (3.–5. třída) a 15 vystoupení z 2. stupně. I ve 2. kole neměla porota rozhodování lehké, protože soutěžící dali do svých vystoupení úplně vše a bylo se vskutku na co dívat.

A jak nakonec tato talentová soutěž dopadla?

1. stupeň – nejmladší kategorie

1. místo: Marie Styblíková z 1. C za úžasné taneční vystoupení
2. místo: Rebecca Lamperti z 2. A za gymnastické vystoupení
3. místo: Eliška Jančaříková z 1. A za hru na klavír

1. stupeň – prostřední kategorie

1. místo: Adéla Černá ze 4. B za suverénně zazpívanou píseň Lemon Tree
Adéla Brodská z 5. A za krásnou a procítěnou hru na příčnou flétnu
2. místo: Kryštof Mikolášek ze 4. B za zpěv písně Když nemůžeš, tak přidej víc
Nicol Osvaldová a Isabella Karešová z 5. A za taneční vystoupení
Veronika Rozprýmová z 5. C za tanec
3. místo: Natálie Semerádová ze 4. A za zpěv písně Buchet je spousta
Lilien Vurmová ze 3. C za tanec na píseň Bumble Bee
Skupinové taneční vystoupení děvčat z 5. C

2. stupeň – nejstarší kategorie

1. místo: Elena Pelechová ze 7. B za nádherně zazpívanou píseň All of Me
2. místo: Marek Vošický ze 7. C za nejen výborně zazpívanou píseň Espresso macchiato, ale i za nejvtipnější vystoupení z 2. stupně
Valentina Messa z 6. C za zpěv písně Che t'ò dico fa'
3. místo: Kristýna Fišerová ze 7. A za hru na altovou flétnu
Skupinka žáků z 6. A za nápadité pantomimické vystoupení

Vítězové jednotlivých kategorií získali poukázku na pizzu v hodnotě 200 Kč. Všichni ostatní soutěžící pak dostali za svá skvělá a mnohdy opravdu náročná vystoupení diplomy a ceny.

Ještě jednou děkujeme všem účastníkům za jejich úžasná vystoupení, divákům za vytvoření super atmosféry a třídě 7. A za organizaci této soutěže. Velké poděkování patří i našemu bývalému žákovi Lukášovi Polanskému, který nám celou akci perfektně nazvučil.

Nejmłodsi kategorie

Prostřední kategorie

Nejstarší kategorie

2. stupeň

Technologická gramotnost

Eva Machálková

Ve středu 23. dubna 2025 se žáci 8. A jako první zúčastnili bezplatné přednášky Technologická gramotnost. Tato akce je součástí celorepublikového vzdělávacího projektu, jehož cílem je přiblížit mladým lidem svět moderních technologií, jako je elektromobilita, umělá inteligence, internet věcí (IoT), 5G síť nebo kyberbezpečnost.

Lektor žákům ukázal, že moderní technologie nejsou jen o programování, matematice a fyzice, ale také o společenských otázkách a etice. Během jediné hodiny si žáci rozšířili své obzory, dozvěděli se, proč 5G není jen o rychlosti připojení, co všechno o nás mohou zjistit provozovatelé webových stránek, a proč je dnes na světě víc prvků IoT než samotných lidí.

Kromě poutavého výkladu byl pro žáky připraven i interaktivní kvíz o zajímavé ceny a prostor pro dotazy, které mohli pokládat přímo odborníkovi z FSI VUT v Brně.

Žáci 8. A byli z celé akce velmi nadšení, byl to pro ně netradiční zážitek.

Technologická gramotnost – přednáška pro deváté ročníky

Laura Stávková

Dne 25. 4. se žáci 9. ročníků zúčastnili přednášky Technologická gramotnost. Cílem přednášejících bylo vzdělávat mladé studenty v oboru moderních technologií jako je Elektromobilita, Umělá inteligence, IoT, 5G a kyberbezpečnost.

Vymizí spalovací motory? Je elektromobilita trendem budoucnosti? Ovládne nás umělá inteligence? Proč není 5G o rychlostech připojení? Co všechno se o nás mohou dozvědět provozovatelé webových stránek? A jak to, že prvků IoT je už více než lidí na planetě?

Na tyto a mnoho dalších otázek se lektori s žáky podívali a děti se mohly dotazovat odborníků na vše, co je z této oblasti zajímavé.

Na závěr se žáci účastnili kvízu o zajímavé ceny.

Návštěva soudu – zajímavý pohled do světa spravedlnosti

Alexandra Koupilová

V rámci výchovy k občanství žáci osmých ročníků navštívili okresní soud Brno-venkov. Cílem návštěvy bylo přiblížit žákům, jak funguje soudní systém v praxi, a umožnit jim zažít atmosféru skutečného soudního líčení.

Po příchodu do budovy soudu prošli žáci bezpečnostní kontrolou. Všichni museli odložit batohy a kovové předměty a projít detekčním rámem. Po úspěšné kontrole jsme byli seznámeni, kde najdeme informace o soudních líčení a co v budově soudu najdeme.

Po krátké prohlídce soudní síně jsme se přesunuli do soudní síně, kde bylo naplánované soudní líčení. Žáci mohli sledovat práci soudkyně i práci státních zástupců a také zažili policejní eskortu, jelikož obžalovaní byli již ve výkonu trestu a byli přivezeni k soudnímu líčení z věznice.

Oba případy, kterých jsme se zúčastnili, byly z oblasti trestního práva, a to distribuce drog a maření soudního rozhodnutí. Soudkyně vynesly obžalobu, poté následovaly výsledky obviněných a dotazování na skutečnosti, který nebyly jasné.

Při první návštěvě žáci 8. B a 8. C mohli slyšet i vynesení rozsudku. Při druhé návštěvě třída 8. A bohužel neslyšela vynesení rozsudku, jelikož bylo líčení odloženo.

Po skončení líčení proběhly diskuse se soudkyněmi. Žáci pokládali otázky k danému případu, ale také otázky k práci soudce, k trestům a k průběhu líčení.

Věřím, že návštěva soudu byla pro žáky zajímavá a poučná.

Přednáška Kybernetická ochrana

Petr Holánek

Dne 23. dubna jsme pro žáky devátých tříd připravili prezentaci na téma Kybernetická ochrana. Lektorem byl Tomáš Kubíček, který se problematikou zabývá ve spolupráci s bankami. Cílem vyučovacích hodin bylo žákům ukázat, že bezpečnost v online prostoru se výrazně liší od bezpečnosti v prostředí offline. Prošli si základy problematiky, počínaje ochranou hesel až po skutečné příběhy, které ilustrují, jak zůstat v bezpečí a vyvarovat se podvodům v době, kdy to, co vidíme a slyšíme, nemusí být pravdivé a každý může být kdokoliv a kdekoliv. Okruh témat byl následující: Bezpečnost online a offline, distribuce dat, online identita, základy opatrnosti na internetu, příklady podvodů, následky nepozornosti online, platební a kryptoměnové podvody, dezinformace.

Na základě reakcí žáků bylo vidět, že je problematika zaujala. Nejvíce mě potěšilo, když nám po skončení lektor sdělil, že byl sice již na řadě škol, ale na naší ocenil zájem žáků a informace, které již věděli.

Minulý týden jsme měli ve škole přednášku o sexuální výchově a musím říct, že i když jsem čekal trapné chvíle a nudné poučování, nakonec mě to příjemně překvapilo. Přednášeli nám dva lékaři, kteří mluvili otevřeně a s respektem. Nebyla to jen biologie nebo seznam antikoncepce, ale spíš povídání o vztazích, důvěře, souhlasu a zodpovědnosti. Řešili jsme i to, jak říct ne, když nám něco není příjemné, nebo proč je důležité umět komunikovat s partnerem. Oceňuji, že jsme mohli pokládat i anonymní dotazy, na které odpovídali přímo. I když to pořád není téma, o kterém by se mluvilo úplně lehce, myslím si, že by podobné přednášky měly být častější. Je lepší vědět a být připravený, než si později dělat problémy kvůli neinformovanosti.

Sexuální výchova
Jakub Kareš, 9. A,
redaktor Amixxu

SEXUÁLNÍ VÝCHOVA
PRO POKROČILÉ

Přednáška Trestní a přestupkové právo

Petr Holánek

Dne 5. a 11. 6. jsme pro žáky devátých ročníků připravili přednášku na téma Trestní a přestupkové právo.

Lektor Mgr. Richard Bartes, Ph.D. žákům představil v první části základní terminologii a systém trestního práva. Dále různé trestné činy, přestupky, stádia šetření, tresty za ně, rozdíly mezi nimi a okolnosti vylučující protiprávnost u trestných činů i přestupků. Neopomněl zdůraznit postavení mladistvých, jejich specifika. V druhé části žáci pracovali s praktickým příkladem domácího násilí a samozřejmě následovala velmi plodná diskuse.

„Třída jako tým“ – posílení zdravých vztahů a vzájemné důvěry v 6. A

Eva Machálková, Lucie Kocmanová

V pátek 20. června 2025 absolvovala třída 6. A preventivní program *Třída jako team*, vedený lektorkou ze Společnosti Podané ruce, o.p.s. Dopolodní program, rozdělený do tří bloků po 45 minutách, byl zaměřen na posílení spolupráce, komunikace a budování zdravých vztahů v třídním kolektivu.

6. A je různorodá skupina žáků – ve třídě se setkávají děti se speciálními vzdělávacími potřebami, nadaní žáci, žáci s odlišným mateřským jazykem i kulturně znevýhodnění, přičemž věkový rozptyl v některých případech je téměř dvouletý. Právě tato různorodost přináší spoustu příležitostí k obohacení, ale i výzev, které je třeba společně zvládat.

Program umožnil žákům pracovat na týmových úkolech, naslouchat si, vyjadřovat své názory a hledat způsoby, jak se navzájem lépe pochopit a respektovat. Lektorka vytvořila bezpečný prostor, kde mohl každý přispět podle svých možností a sil. Velkým přínosem bylo také to, že aktivity pomohly odhalit silné stránky jednotlivců i celé skupiny.

Program smysluplně doplnil každodenní práci třídní učitelky i asistentky pedagoga, které se společně systematicky věnují podpoře dobrého klimatu ve třídě a individuálním potřebám žáků. Společně s žáky se podílejí na budování prostředí, kde se každý cítí vítán a má své místo.

Hudební týden

Připravila třída 6. C a Monika Komárková

12. až 16. května 2025 se na naší škole konal hudební týden, který pořádala třída 6. C jako svou první akci tento rok. Žáci druhého stupně se měli za úkol oblékat každý den podle vybraných hudebních žánrů.

V pondělí rozskákal školu hip-hop, v úterý roztančily žáky popové písně, ve středu duněl školou rock a metal. Čtvrtek byl ve znamení k-popu a týden zakončila country hudba. Organizátoři fotili každý den outfity, poté je hodnotili na základě splnění zadaných požadavků. Většině žáků se tento týden líbil hlavně díky písničkám v rozhlasu a přáli by si, aby se pouštění hudby opakovalo vícekrát do roka. Ovšem někteří učitelé, kterým v kabinetech hudba hrála opravdu hlasitě, si v pátek konečně oddechli.:-)

Jako ty nejlepší ze všech byly vyhodnoceny tyto třídy:

1. místo – 7. C – 14 bodů
2. místo – 9. B – 11 bodů
3. místo – 6. A – 10 bodů

Organizátoři také udělili zvláštní cenu „Módní policie“, kterou získal Martin Dušek z 9. A za své každodenní kreativní outfity.

Všem děkujeme za účast a budeme se těšit zase někdy příště.

Krajské kolo Olympiády v českém jazyce

Hana Smejkalová Schönová

Tereza Svobodová, žákyně naší školy z 9. B, postoupila do krajského kola Olympiády v českém jazyce, které se konalo dne 17. března 2025 v Brně.

Po krátkém zahájení čekala soutěžící náročná gramatická a slohová část, ve které všichni zúčastnění zúročili nabyté vědomosti. Tereza Svobodová se umístila na krásném šestém místě.

Tímto jí děkujeme za příkladnou reprezentaci školy.

Setkání s panem starostou Jan Melichárek

Na konci května a začátku června proběhlo setkání žáků 6. tříd (v rámci hodin občanské výchovy) s panem starostou MČ Brno-Bohunice Ing. Antonínem Crhou. Žáci se podívali do budovy radnice městské části a navštívili přímo pracovnu starosty a zasedací místnosti. Pan starosta jim vysvětlil, co obnáší práce starosty, jak fungují obecně Bohunice a rada MČ Brno-Bohunice. Viděli jsme i vlajku Bohunic a poté pan starosta odpovídal na různé všetečné dotazy žáků. Dozvěděli jsme se zajímavé informace o rozpočtu, počtu ZŠ a MŠ v Bohunicích a plánovaných akcích a stavebních investicích v místě našeho bydliště a o tom, co vše obnáší práce starosty.

Návštěva se povedla a děkujeme za možnost přijít na radnici.

Téma: Dobrodružné cesty

Pirátská výprava plná her, smíchu a odvahy

Magdaléna Krejčí, David Filipi

V pondělí 14. dubna 2025 jsme se jako správná pirátská posádka vydali na dobrodružnou výpravu. V osm hodin ráno jsme opustili školní přístav a po dvouhodinové cestě jsme zakotvili u hotelu Renospond v Proseči u Skutče. Přivítali nás animátoři – naši průvodci tímto výletem – a po vybalení kufrů jsme se vrhli do objevování.

Po obědě jsme si během poledního klidu vyzdobili dveře našich kajut – každý pokoj měl svůj název a posádku. Odpolední program patřil seznamovacím hrám – rozdělili jsme se do dvou posádek, každá si vymyslela název, pokřik a poznávali jsme se navzájem pomocí vtipných her jako „dvě pravdy a jedna lež“.

Po večeři jsme rozvlnili palubu v rytmu hudby – při hudební hře děti hádaly písničky a zpěváky, tančily a smály se. Večer jsme si zahráli hru „molekuly“ a v půl deváté se děti odebraly do svých kajut. A pak přišlo to, do čeho se pustí jen ti nejodvážnější piráti – **noční stezka odvahy**. Lesem nás vedla tajemná stezka osvětlená svítícími náramky. Někteří statečně vyrazili, jiní mezitím klidně spali ve svých kajutách.

Úterní ráno 15. dubna jsme zahájili rozdělením posádek podle tříd. První skupina se vydala na **Velikonoční stezku** značenou barevnými fáborky. U každého obrázku hledaly děti písmenka do tajenky, která nakonec odhalila přání „Veselé Velikonoce“. Zatímco jedni pátrali v terénu, druzí se bavili ve společenské místnosti luštěním rébusů a hádank. Po svačince si skupiny program prohodily.

Odpoledne si pro nás animátoři připravili pestrý program – hráli jsme hry, stříleli na terč, hledali poklad, a dokonce si zacvičili pirátskou jógu. Po večeři vypukla pravá **pirátská diskotéka**, na které se tančilo, zpívalo a užívalo si naplno.

Ve středu ráno se nám z postelí vůbec nechtělo – předchozí dny byly opravdu nabitě. Po snídani přišlo na řadu balení a úklid. A pak už jen slavnostní vyhlášení: každý člen posádky dostal **sladkou odměnu** a **diplom** na památku této báječné výpravy.

Plní zážitků, s úsměvem a možná i trochou smutku, že už je konec, jsme se vrátili zpět ke škole. Na tenhle pirátský výlet budeme všichni ještě dlouho vzpomínat!

Týden na Prudké

Martin Orság, Alexandra Koupilová

Dne 26. 5. 2025 se rozhodli někteří velmi odvážní učitelé vyrazit s žáky osmých a devátých tříd na školu v přírodě do RS Prudká. Od začátku to byl smělý plán, ale byli připraveni! Her bylo navrženo více než dost a pro jistotu se vzalo i obtožné množství jídla, včetně sladkých i slaných pochutin.

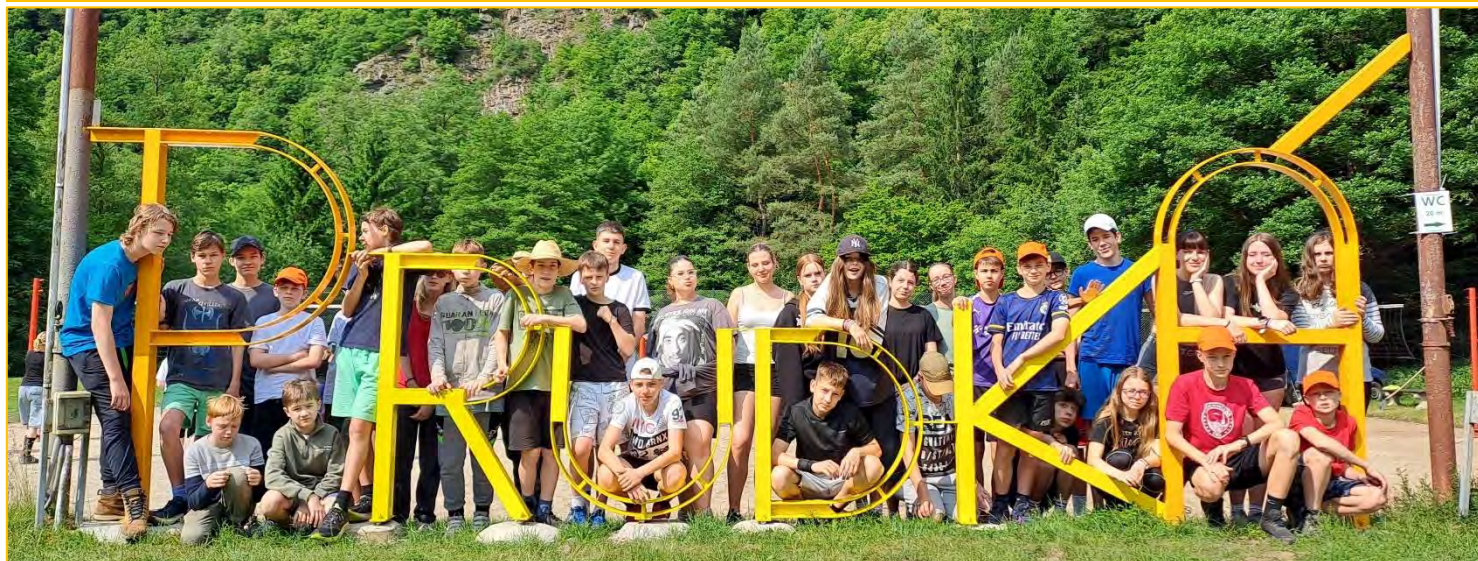
Pro žáky byl připraven vskutku zajímavý program, ve kterém v různých soutěžích – počínaje přetahovanou a konče vlajkovanou – museli získat co nejlepší umístění, aby následně dostali „peníze“, za které si od učitelů kupovali „mystery boxy“. V nich se nacházel vskutku zajímavý sortiment. Povětšinou tam bylo něco sladkého, ale našly se i sklenice kyselých okurek, toaletní papír nebo taška šrotu. A kdo by nechtěl vyhrát box s toaletním papírem, a to za pouhých 24 000 Kč? Věříme, že žáci byli skutečně překvapeni.

Škola v přírodě to byla velmi zajímavá a Vy se na některé její úseky můžete podívat na přiloženém videu na webu školy.

Rekreační středisko Prudká a sedmáci

Tomáš Chudík a Marek Pachola, 7. A
Foto Ivana Coufalová a Jolana Hárková

Rekreační středisko Prudká leží v údolí řeky Svratky mezi městy Tišnov a Nedvědice. Toto středisko naše škola navštěvuje již patnáct let v rámci škol v přírodě. Středisko obklopují zalesněné kopce s nádhernými výhledy a dobrou dostupností díky blízké vlakové zastávce.

Pěkný a prostorný areál nabízí celkem čtyři způsoby ubytování: pokoje, domky, chatky a budovu. V prostorách střediska můžete najít velké fotbalové hřiště, u kterého jsou dva kurty na volejbal, jeden na nohejbal, basketbalový koš, tři pingpongové stoly a udržovaný bazén, který je pro nás studenější.

Domek, ve kterém jsme ubytováni, má čtyři pokoje, terasu s posezením, 2 sprchy, 2 záchody a společenskou místnost. Domek má základní spotřebiče: ledničku, varnou konvici a mikrovlnnou troubu, s čímž jsme velmi spokojeni. Domek je ve velmi dobrém stavu a také je velmi čistý.

Středisko nabízí plnou penzi a možnost bufetu. Snídaně jsou na způsob švédských stolů a obědy s večeří jsou podle menu. U oběda a večeře je možnost přidání a personál je k nám vždy milý.

V blízkém okolí se nachází mnoho památek a zajímavých míst, jako například hrad Pernštejn, Křižovice – Galerie z ruky a mnoho dalšího.

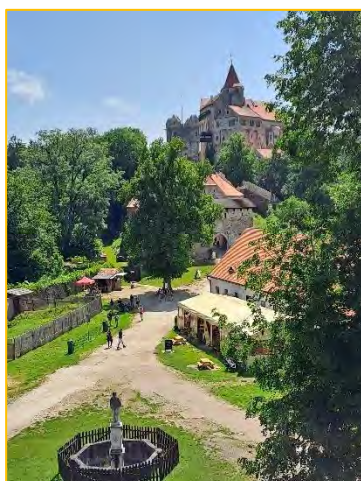
Středisko Prudká je pro naši školu i pro ostatní školy takovou tradicí díky krásnému prostředí, příjemnému ubytování a dostupnosti turistických atrakcí. Když zase jedeme na školu v přírodě, tak jsme rádi, že znovu zavítáme sem na Prudkou.

Celodenní výlet na Pernštejn

Foto Ivana Coufalová

Zoo Lešná

Mladí cestovatelé z 1. A + 1. C,

Dominika Jahodová, Monika Marešová, Karla Robková a Vanda Lízalová

Dne 2. června 2025 se třídy 1. A a 1. C společně vydaly na svůj první školní výlet do Zoologické zahrady Lešná. Počasí nám přálo, a tak jsme si celý den mohli užít naplno – objevováním, pozorováním i společným smíchem. Zoo Lešná je výjimečná tím, že zvířata jsou zde rozdělena podle kontinentů, odkud pocházejí.

Hned na začátku jsme zavítali do **Afriky**, kde nás nejvíce nadchly elegantní žirafy a pobavili veselí surikatí obyvatelé. Děti obdivovaly i slony. Další zastávkou byla **Asie**, kde jsme měli možnost pozorovat tygry a opice, které skákaly ze stromu na strom. V **Austrálii** nás nejvíce zaujali klokani. Nezapomněli jsme ani na **Ameriku**, kde jsme potkali jaguáry a papoušky, kteří nás překvapili svou barevností. Nakonec si děti mohly pohladit malé rejnoky a nakrmit je.

Na závěr výletu si děti zakoupily drobné suvenýry – plyšová zvířátka, magnetky nebo klíčenky, které jim budou připomínat tento den. Výlet se podle reakcí prvňáčků vydařil – nejen že jsme se dozvěděli spoustu nového o zvířatech, ale hlavně jsme si společně užili krásný den plný zážitků.

Těšíme se, kam nás výletní cesty zavedou příště!

Piráti v Zubří

Lenka Vašíčková, foto Ivana Cupalová, Ha Anh Dangová,
Barbora Hradilová, Petra Kopřivová a Jitka Remsová

Ve dnech 9.–13. června 2025 se třídy 5. A, 5. B a 5. C vydaly na dlouho očekávanou školu v přírodě do Zubří u Nového Města na Moravě. A že to nebyl jen tak obyčejný výlet! Na celý týden jsme se proměnili v piráty sedmi moří a devíti ostrovů a zažili dobrodružství, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Naše dočasné „pirátské doupě“ jsme našli v malebném rekreačním areálu, kde jsme bydleli v chatičkách obklopených lesem. Každé ráno jsme se probouzeli do voňavého vzduchu a večery trávili při večerních hrách, u táboráku nebo na závěrečné diskotéce. Program byl pestrý a zábavný – každý den byl rozdělen do bloků, o které se staraly skupinky z jednotlivých tříd. Připravily si pro nás nejrůznější aktivity, při kterých jsme museli ukázat týmového ducha, rychlost, důvtip i odvahu.

V lese jsme hráli hry na orientaci a sbírání indicií, na hřišti jsme zápolili při sportovních hrách, u vody jsme si užili plavání i jízdu na loďkách, kánoích a šlapadlech, nechyběl ani ukázka výcviku psů. Jeden z nejnapínavějších večerů byla rozhodně stezka odvahy – kdo ji zvládl celou, ten si opravdu zaslouží titul pravého piráta!

Velkým finále celé školy v přírodě byla cesta za pokladem, při které jsme plnili poslední výzvy, luštili šifry a hledali ztracený pirátský poklad. Vítězem celé celotýdenní hry se nakonec stala posádka Bílá perla, která si odvezla nejen poklad, ale i nehynoucí slávu!

Škola v přírodě se nesla v duchu přátelství, spolupráce a dobrodružství. Ať už jsme byli z 5. A, 5. B nebo 5. C, stali jsme se na chvíli jednou velkou pirátskou rodinou. Děkujeme všem učitelům a organizátorům za skvělý týden, na který budeme ještě dlouho vzpomínat!

Sportujeme

Výzva 10 000 kroků v číslech Ivana Coufalová

Statistika nuda je, má však cenné údaje... (Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák: Princové jsou na draka)

ZŠ Brno, Arménská 21

www.zsarmenska.cz

Dubnové výzvy se zúčastnily 2 týmy: 6. C a 7. C

Žáci: 12 (8 + 4)

Učitelé: 2 (1 +1)

Celková vzdálenost: 2 891,03 km (1 482,58 km + 1 408,45 km)

Celkové umístění: 57. místo ze 108 škol

Statistika / ZŠ Brno, Arménská 21

Aktivních uživatelů
14

14 přihlášených uživatelů

Aktivních týmů
2

2 přihlášených týmů

Vloženo aktivit
396

Průměrně 13 denně

Celková vzdálenost
2 891 km

Průměrně 96 km denně

Jednotlivci

Nejvíce bodů
285,59

Ivana Coufalová

Nejdelší celková vzdálenost
410,82 km

Klára_456

Nejdelší aktivita
24,55 km

Matyáš Maňoušek

Nejvíce aktivit
60

Dáminik

Nejmladší
12 let

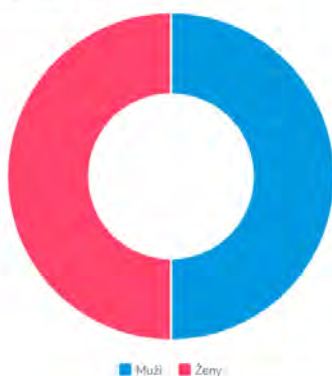
Nejstarší
59 let

Nejmenší
147 cm

Nejvyšší
167 cm

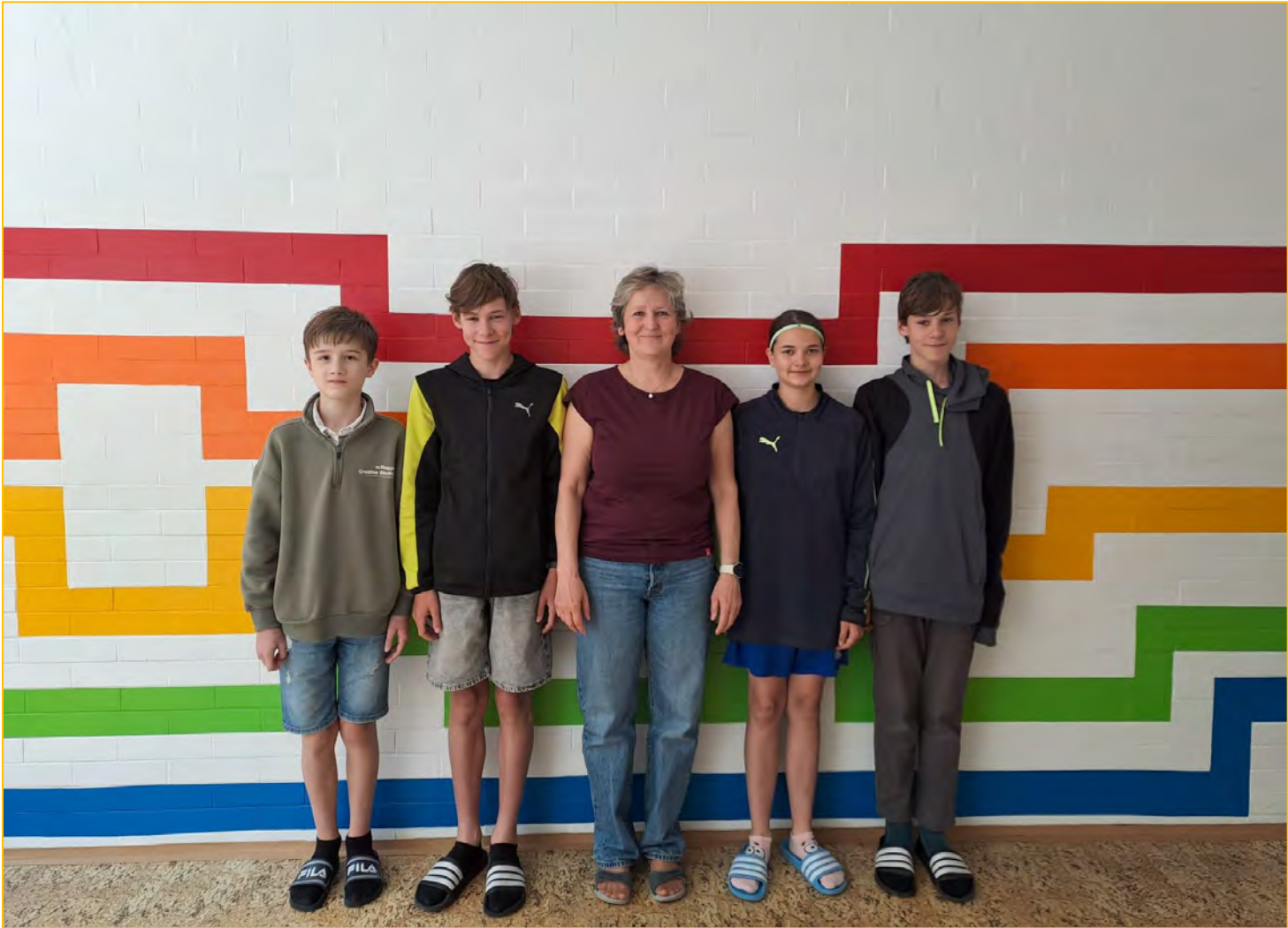
Přidáš se příště i ty? Zdravá škola Základní škola Arménská

Poměr mužů a žen

Typ aktivity

Sportovní den na prvním stupni

Yvona Vráblíková

V pátek 30. května jsme pro žáky 1.–5. ročníků uspořádali sportovní den plný rozmanitých pohybových aktivit. Po společném zahájení se jednotlivé ročníky přesunuly na určená místa. Využili jsme nejen celý prostor hřiště, ale i bazén a atrium s pingpongovým zázemím.

Pro děti z prvních, druhých a třetích tříd byla připravena stanoviště na školním hřišti. Zde děti plnily zábavné úkoly a vyzkoušely si různé netradiční disciplíny, například opičí dráhu, hod kruhy na cíl, člunkový běh, podbíhání lana, plnění lahví a další. Žáky 4. a 5. ročníků čekaly štafetové závody v bazénu s použitím plaveckých pomůcek, jako jsou desky a špagety. Po příjemném osvěžení ve vodě probíhal pro přihlášené děti turnaj ve stolním tenisu. Všichni šli do hry s velkým nasazením a odhodláním. Nejlepší hráči byli odměněni drobnými cenami a všichni sportovci sladkostmi.

Celé sportovní dopoledne se i díky přívětivému počasí velmi vydařilo a spokojené usměvavé tváře dětí byly pro nás odměnou. Naše práce a snaha udělat dětem prima dopoledne s blížícím se Mezinárodním dnem dětí stála za to.

Pohybu není nikdy dost aneb sportovní den pro 2. stupeň

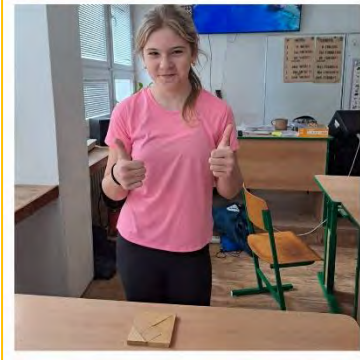
Alexandra Koupilová

V pátek 23. 5. 2025 jsme pro žáky 6.–8. ročníků, uspořádali sportovní den. Počasí nám přálo, tak jsme mohli využít jak prostory tělocvičny, tak i prostory venkovního hřiště.

Celkem bylo pro žáky připraveno 15 stanovišť, na kterých plnili zadané úkoly. Stanoviště byla zaměřena nejen na pohybové aktivity, ale také na motoriku a mysl. Z disciplín si žáci mohli vyzkoušet překážkovou dráhu, driblíng, obratnost a střelbu na bránu, hod na basketbalový koš, logické úkoly, hledání předmětu v hromadě soli, hod na přesnost, posilování s činkami, prolézání obručí, skákání v pytli a jiné. Žáci získali za splnění všech úkolů památeční diplom a sladkou odměnu.

Chtěla bych moc poděkovat všem kolegům a žákům devátých ročníků za pomoc s organizací. Věřím, že to pro všechny bylo příjemné zpestření pátečního dne.

Žáci na Poháru rozhlasu 2025

Alexandra Koupilová a Jiří Rossi

V květnu se žáci druhého stupně zapojili do atletických závodů Poháru rozhlasu pořádaného Českým atletickým svazem na stadionu Pod Palackého vrchem v areálu VUT.

Ve středu 7. 5. 2025 se konalo obvodní kolo, kterého se zúčastnilo 39 žáků z naší školy. Byli rozděleni do čtyř skupin: mladší a starší žáci a žákyně. Závodili v disciplínách skok daleký, skok vysoký, hod kriketovým míčkem, vrh koulí, 60 m sprint, 4 × 60 m štafeta a vytrvalostní běh (600 m a 800 m žákyně, 1000 m a 1500 m žáků).

Výkony:

Štafeta mladších žáků 4 × 60 m – 1. místo (33,77 s)

Vojtěch Janík – v kategorii mladších žáků 1. místo skok vysoký (146 cm) a 1. místo 60 m sprint (8,34 s)

Jaroslav Bartoň – v kategorii mladších žáků 1. místo 1000 m běh (3:23,90)

Vojta Kučera – v kategorii starších žáků 1. místo vrh koulí (10,65 m)

Antonie Šťastná – v kategorii mladších žákyně 1. místo 600 m běh (1:54,53)

Leontýna Hladká – v kategorii starších žákyně 2. místo 800 m běh (2:28,80)

Výkony skupin po sečtení bodů jednotlivců v disciplínách:

Mladší žáci 1. místo – postupují do okresního kola

Mladší žákyně 3. místo

Starší žáci 4. místo

Starší žákyně 6. místo

Postoupit z obvodního do okresního kola se ve velké konkurenci ostatních škol povedlo pouze mladším žákům z celkového prvního místa. Okresní kolo se konalo na stejném místě v pátek 16. 5. 2025. Devět mladších žáků v něm za zhoršeného počasí, deště a větru podalo krásné výsledky. Skončili na výborném třetím místě a z akce si odnesli zasloužené bronzové medaile.

Výkony:

Jaroslav Bartoň – 1. místo 1000 m běh (3:22,84), o sekundu zlepšil svůj výkon

Filip Durna – 3. místo 1000 m běh (3:24,48)

Adam Vedlich – 4. místo skok daleký (4,48 m)

Všem žákům i žákyním děkujeme a blahopřejeme k výsledkům, kterých na závodech dosáhli. Obě akce jsme si užili a odnesli si cenné zkušenosti a zážitky. Nejen za učitele tělesné výchovy děkujeme za zodpovědný přístup ke sportovním akcím a vážíme si toho, že žáci reprezentují naši školu.

Krajské přebory žactva v Brně

Josef Horký

Dvacet žáků ZŠ Arménská a zároveň plavců Komety v jedné osobě se o víkendu 7.–8. 6. zúčastnilo Krajských přeborů žactva v Brně na Lužánkách. A vedli si výborně. Celkem získali 27 zlatých, 15 stříbrných a 11 bronzových medailí. Zasloužili se o to Antonie Šťastná, Kristýna Půžová, Sára Zatloukalová, Vanessa Venhudová, Jakub Pešl, Jakub Dufek, Marek Vrážel, Albert Hynek, Jan Kos a Viktor Vopálka. Všem moc gratulujeme a přejeme co nejvíc úspěchů na nadcházejícím mistrovství ČR žactva.

O týden později 13.–15. 6. na mistrovství ČR juniorů v Praze se k nim přidali ziskem 4 medailí Ema Zatloukalová a Šimon Pancl. Opět velká gratulace.

Rok se s rokem sešel a nastalo další finále školní soutěže mladých spisovatelů z prvního stupně naší školy. Letos se tohoto tvůrčího klání zúčastnilo šest tříd: 3. A, 4. A, 4. B, 5. A, 5. B a 5. C.

Na počátku soutěže bylo jako vždy třídní kolo. V něm všichni mladí spisovatelé psali své povídky, společně je hodnotili v rámci svých tříd a rozhodli o prvních třech místech ve třídě. První a druhá místa si zajistila postup do finále, žáci na třetích místech zaujali pozici náhradníka.

Ve finále jsme si společně mohli vyslechnout ty nejlepší povídky, které letošní rok přinesl. Povídky hodnotila porota složená z opravdových odborníků – tradičně totiž hlasovali všichni zúčastnění mladí spisovatelé, kteří se zde sešli. Jejich hlasy doplnily paní učitelky Stranyánková, Šlechtová, Vašíčková, Remsová a Cupalová, (pro nemoc se nemohla zúčastnit paní učitelka Reslová), předsedkyní poroty byla paní zástupkyně Procházková.

Všechny povídky, nejen ty vítězné, se mladým spisovatelům opravdu povedly a my našim talentovaným žákům k jejich skvělému výkonu upřímně blahopřejeme. Zároveň děkujeme třídním paním učitelkám, které s velkým nasazením tuto soutěž ve svých třídách uspořádaly.

Vítězové soutěže

3. ročník

1. místo – Nikol Kamenická, 3. A
2. místo – Ema Kašparová, 3. A

4. ročník

1. místo – Barbora Duřpektová, 4. A
2. místo – Eliška Dubanovská, 4. A
3. místo – Josefína Jakubcová, 4. B

5. ročník

1. místo – Ihnat Hryhorov, 5. B
2. místo – Jan Jeřeta, 5. A
3. místo – Adéla Dvořáková, 5. A

Vražda ve škole

Nikol Kamenická, 3. A

Jednoho dne moje kamarádka šla na záchod. Ale byla tam celou přestávku. Připadlo mi to divné, tak jsem na ni šla zaklepat. Ťuk ťuk! Ale Ema neotvírala. Tak jsem otevřela dveře do její kabinky a Ema tam ležela. V tom jsem na zdi v kabině viděla krvavé otisky rukou, rychle jsem běžela do nejbližší třídy, do 5. C.

Rozkopla jsem dveře a řekla jsem to paní učitelce Halfarové. Paní učitelka to řekla dál naší paní učitelce a ta to řekla řediteli, ředitel zástupkyni a tak dál.

Samozřejmě to byla nej kámoška, takže jsem nebyla srab a po tají jsem to řešila. O velké přestávce jsem si skočila domů pro vybavení na průzkum. Zrentgenovala jsem si otisky krvavých rukou a zjistila jsem, že ty otisky sedí na sedmáka. Tím pádem jsem šla prověřit sedmáky. Pasovalo to na hrozně moc dětí a pak mi došel jeden fakt. Za první mi došlo, že jestli ty otisky nejsou Emy, tak Ema musela bojovat a jestli mu Ema něčím udělala krev na rukou, tak to už dokazuje, že Ema o nějakém sporu věděla už v pondělí, takže Ema to věděla už jeden den.

Ještě jednou jsem se na ně dívala a jeden kluk měl jizvy na rukou a jeden měl bílou mikinu a na ní jeden červený flek na té mikině.

Omluvila jsem se paní učitelce od těch sedmáků a vzala jsem si je na chodbu. Prvně jsem se jim představila a pak jsem se jich zeptala na jejich jména. Ten s bílou mikinou byl Tomáš a ten s tou jizvou na rukou byl Honza. Zeptala jsem se jich, proč má Tomáš na mikině krev a proč má Honza jizvy na rukách? Tomáš se vymluvil, že mu v úterý tekla krev z nosu a Honza se prý pořezal, když si ráno krájel mrkev.

No dobrá, pánové. Neopouštějte město, dokud Vám neřekneme.

Ještě jsem je nechala na seznamu, protože jsem si nebyla jistá, jestli to náhodou nebyli oni. Druhý den jsem prověřovala dál, ale na ty dva jsem pořád nezapomněla. Přišla jsem domů a zjistila jsem, že jsem si zapomněla úkol. Vrátila jsem se do školy. Šla jsem zazvonit na vrátnou. Paní vrátná mi dala jeden klíč ze dvou. Měla jsem zdání, že za mnou někdo jde, no nic hodila jsem to za hlavu. Otevřela jsem si dveře od třídy a nechala jsem klíče v zámku. BUM, v tu ránu se zabouchly dveře. Ráno mně otevřela paní učitelka.

Snímala jsem si otisky prstů. A také otisky Toma a Honzy. Srovnala jsem si otisky a pasovaly na Honzu.

Kluci, teďka už mám dost důkazů.

Druhý den jsem si zapomněla pracovní sešit na domácí úkol. Šla jsem za vrátnou, jestli mi dá klíč od naší třídy. Samozřejmě mi ho dala.

Honza šel za mnou, ale já to hodila za hlavu. Nechala jsem klíče v zámku. A v tom BUM! Tomáš zavřel dveře.

Ve středu mi paní učitelka otevřela dveře a už to bylo jednoduché. Snímala jsem otisky prstů a byly Tomáše. Ale ještě, než jsem ho začala vyslýchat, zavolala jsem policii. Za 5 minut byli tady a oba spoutali.

Vražda ve škole

Ema Kašparová, 3. A

Dnes jdu do školy, řekla Emča. Když byla před školou, byl tam položený nůž. Byla ve škole a hledala svou nej kámošku Nikču, ale nikde nebyla. Šla jsem na záchod, ale ona tam nebyla, zvonilo, tak jsem musela jít do třídy. Zvonilo na přestávku a já jsem ji šla hledat, zbývala mi poslední místnost, a to je uklízení místnosti. Otevřela jsem dveře, bylo tam zhasnuto, šel mi mráz po zádech a najednou se zabouchly dveře, snažila jsem se je otevřít, ale nešlo to. Byly zamknuté!!! Byla mi strašná zima. Zavíraly se mi oči, ale najednou je někdo otevřel. Nepoznala jsem ho!! A najednou se mi zavřely oči. Probudila jsem se doma. Byla jsem nemocná.

Už jsem po nemoci. Byla jsem ve škole a šla jsem do uklízení místnosti a spadlo na mě tělo. Omdlela jsem. Probudila jsem se a byla jsem celá od krve. Nevěděla jsem, co mám dělat, tak jsem zavolala policii.

Už týden trvá vyšetřování a stále nic. Mamka šla do práce a já jsem zůstala sama doma. Z šachty šly slyšet zvuky. Najednou někdo zazvonil. Šla jsem otevřít a najednou tam byla policie. Řekli, že se našel vrah. Byla to moje kamarádka Róza. Zeptala jsem se jí, proč to udělala. A ona řekla, že Nikča jí řekla, že je tlustá.

Nerozlučná šestka v neznámé říši

Barbora Duřpektová, 4. A

Ta nerozlučná šestka se skládá ze šesti holek, co chodí do primy na gymnáziu. V nerozlučné šestce jsem já Kateřina, Zoe, Daisy (která přijela z Ameriky), Tea, Mia a Darija. V naší třídě je 16 dětí. 10 holek a 6 kluků, což je nerozlučná šestka a Veronika, Kristýna, Nora a Eleonora. Kluci jsou Míša, Jakub, Petr, Pavel, Bohuslav a Šimon. To je naše třída.

A celý příběh začíná, když naše třída s paní učitelkou Beátou Novákovou jede na školu v přírodě do Tater. Jeli jsme tam na začátku května a byli jsme tam dva týdny. Nerozlučná šestka spala spolu s Veronikou a s Norou. Ostatní spali v druhé chatce. Když druhý den v neděli měly mezi sebou chatky bojovku (i když byly jen 2), šli jsme do lesa a měli najít 5 indicií a podle nich najít poklad. Bylo už poledne a nenašli jsme ani jednu jedinou indicii. Hledali jsme. Byli jsme daleko od chat a Veronika a Nora se začaly bát, jenže nerozlučná šestka se nikdy nebojí.

Když v tom... Mia, Tea a Darija spadly dolů z útesu a zbytek šestky se pustil za nimi, jen Nora s Veronikou rychle odběhly hledat pomoc za p. uč. Novákovou. Holčák se naštěstí nic nestalo a za chvíli byly na nohou a běžely jsme najít východ, ať můžeme vyjít nahoru (holky totiž spadly do údolí celého obklopeného horami, spadly totiž do takového dólíčku někde v lese a nešlo vyjít nahoru) a v tu chvíli si Zoe všimla takové chodby – tunelu, tak jsme tam šly a procházely tunelem a nemohly se dostat na konec.

Když v tom Mia viděla světlo, tak za ním běžela a my jsme ji doběhly a co neviděly. Byla tam tajná říše a byla nádherná. Byly tam růžové stromy, nádherné ovoce a zajímavá zvířata. Když v tom jsme konečně uviděly člověka, jenže ouha to nebyl klasický člověk, to byla víla. „Já jsem Lila víla a strážkyně říše Tufan kouzelné říše,“ představila se víla Lila. My jsme sborově začaly: MY JSME SE ZTRATILY, NAJDETE NÁM VÝCHOD DO NAŠÍ ZEMĚ PROSÍM, LILO. Lila jen zakroutila hlavou a řekla, že na zemi nikdy nebyla, ale že můžou zajít za vládcem Tufanu, ten ví, jak se na zem dostat, ale za ním je to dobrodružná cesta. „Vážně tam chcete jít?“ zeptala se Lila. NO JASNĚ, řekly jsme sborově.

Hned jsme se vydaly na cestu. Za chvíli jsme dorazily do háje, který byl plný masožravých květů a Lila řekla, že na ně nemáme sahat, jinak nás začnou honit. Byly jsme totiž v MASOŽRAVÉM HÁJI. Byly jsme už na konci toho háje, když v tom Tea zakopla a na jednu kytku spadla. Tea se rychle zvedla, ale kytky nás už začala honit. Snažily jsme se dostat do průchodu do dalšího háje, protože tam masožravky nemohou, ale největší nám zatarasila cestu. Naštěstí Lila zapískla a přiletěl nás zachránit jednorožec Pomněnka (byl modrý, proto Pomněnka). Když jsme byly v bezpečí, celá šestka si telepaticky podala otázku: „Proč nemůžou masožravky do průchodu a do dalšího háje?“ Nás to ale nezajímalo. I když mělo.

Čekala nás dlouhá cesta tunely a myslely jsme si, že ten druhý háj bude v pohodě ale ne... Na konci ale byl háj, který Lila nazvala MALÝ JIŽNÍ PÓL a nám začala být strašná zima. Ale Lila má v rukávu vždy něco, co nás zachrání. „Támhle bydlí zimní víla Tess, ta nám oblečení dá.“ A dala. Byly jsme strašně nabalené oblečením, a ještě jsme dostaly horkou čokoládu a pak nám už bylo vážně velké vedro. Pak jsme Tess poděkovaly a šly dál a potkaly spoustu zvířat jako tučňáka Pípa, medvědí rodinku s maminkou Nisou, tátou Jimem a dětmi Lis, Kiss a Mis. A co jsme měly čekat, když na konci byl další a kratší tunel, který vedl do třetího háje MALÁ AFRIKA. My jsme se svlékly a Lila nás vzala k africké víle Alici, co žila vedle domku pro tygry. Alice nám dala flašku vody a my jsme šly dál. Alice za námi volala „K vůdci je to ještě přes malou Afriku a 4 další háje a 5. háj je město, kde vládce sídlí.“ To nás kapku vyděsilo, ale co, to je snad jedno, hlavně ať se dostaneme k chatkám.

No a dál po malé Africe nás čekal háj, o kterém nám Lila nechtěla nic říct. Když jsme do háje dorazily, vypadal normálně, ale Lila ho nazvala RÁJ DINOSAURŮ. Bylo to kapku zvláštní, protože když jsme tam stály, nikde žádný dinosaur, jen Lila, co říká RAZ, DVA, TŘI, ČTYŘI, PĚT a v tu chvíli se objevili dinosauři. Představila nám tyranosaura rexe Pivoňku (zase byl růžový, proto Pivoňka). Zanesla nás k chaloupce, kde bydlela další víla, která byla moc hodná. „Já jsem Apolena a říkejte mi Api.“ Api nám řekla, že tu má vejce, které se má brzo vylíhnout, když v tom za stolem něco prasklo. „Aha, to bude vejce,“ řekla Api a zvedla vejce. Z toho vejce vykukovala hlava malého dinosaura. „Kdo má nápad na jméno?“ zeptala se Api. RIANA, napadlo Dariju. Takže se v ráji dinosaurů narodil dinosaur jménem Riana a my jsme u toho byly a Pivoňka nás vzala k dalšímu háji či ráji.

Vešli jsme do další části, kterou Lila nazvala LABYRINT JEN PRO VYVOLENÉ, takže žádný háj ani ráj, ale bludiště. Lila nám vysvětlila, že to spočívá v tom, že budeme hádat hádanky a když je uhadneme, posuneme se dál. Vyšly jsme a dorazily k úloze 1. Zadání bylo: „JAKOU BARVU MÁ LEDNÍ MEDVĚD KŮŽI?“ Chvíli bylo ticho, ale pak jsem řekla, že černou, a dveře se otevřely. „Výborně,“ pochválila mě Lila. Dále jsme došly k úloze 2. a zadání znělo: „TOTO JE PRO NĚJAKOU VÍLU (díky bohu, že jsme měly Lilu) - JAKÉ KVĚTINY PŘIDÁME DO KAŽDÉHO VÍLÍHO PARFÉMU?“ „No přece pomněnku a pivoňku.“ A šly jsme dál. K cestě nám Lila řekla, že ta zvířata, co jsme viděly (jako dinosaura Pivoňku a jednorožce Pomněnku), že je pojmenovala podle nejdůležitějších květů pro víly. Šly jsme dál a tam byl další úkol. TOTO JE POSLEDNÍ, ALE NEJTĚŽŠÍ ZADÁNÍ, KTERÉ ZNÍ: V MÍSTNOSTI JE 6 LIDÍ, KOLIK ZAZNÍ ŤUKNUTÍ, KDYŽ SI KAŽDÝ ŤUKNE S KAŽDÝM? Naše matematická vždy byla Daisy, a tak

jsme to nechaly na ní a hned měla výsledek. „15,“ řekla Daisy a dveře se otevřely a my jsme byly v dalším háji, v POHÁDKOVÉM HÁJI.

Tady to nebylo tak těžké, jen jsme se měly plížit, protože Lila řekla, že kdyby nás nějaká princezna viděla, tak nás pozve na čaj a budeme tady strašně dlouho. Bylo tam šest království a my jsme přešly království Popelky, Růženky a Rebelky (která tam samozřejmě nebyla, protože se zrovna projížděla na koni) a na řadě bylo království princezny Barbie (která sice není z pohádky, ale prostě tam žila). A co se asi nestalo, všimla si nás. Došly jsme do jejího paláce, protože na nás zavolala, že máme jít za ní a my jsme šly, ale neochotně. Když jsme přišly do paláce Růžová (to bylo jméno Barbie paláce), Barbie se nám představila jako Lagama. Překvapilo nás, že Lagama řekla, že nám dá kočár, aby nás další princezny neviděly. V pohodě jsme projely kolem princezny a žabáka a Sněhurky. Byly jsme u dalšího průchodu.

Poslední háj či ráj je město, ve kterém sídlí vůdce. A ten poslední háj či ráj je MINI VESMÍR. Byly jsme na kraji a chtěly vstoupit a pak... jsme se propadly. Buch, padaly jsme, padaly. Sice ne moc a za chvíli jsme nevinně létaly. Ve vesmíru totiž není gravitace, a proto jsme jako polétávaly. Pak něco napadlo Teu: „Dělejte, jakože plavete, a tak se tady budeme pohybovat.“ A fungovalo to. Lila řekla, že sice mini vesmír nezná, ale zná někoho a ten někdo je jedna víla, která tu bydlí, a ta nám o tom řekne mnohem víc. Lila zazpívala něco, co znělo jako „La, la lálalál, la“ a nad námi se ozvala stejná melodie, ale jako by to byl jiný hlas. Lila vysvětlila, že ten hlas je další víly Mion a máme letět za tím hlasem. A tak jsme za tím hlasem letěly nahoru a tam byla červená planeta a na ní domek, a tak jsme do toho domu vletěly. Mion nás s velkou radostí přivítala a přivázala nás k židli a ta židle byla přivázaná k tomu domu a ten dům byl připevněný k té planetě a planeta z vesmíru neuletí. Mion nám nabídla sušenky (samozřejmě že z ruky do ruky, ať to neuletí). Než stihla Mion něco říct, vložila se do toho Zoe: „Mion, je tu taková zvláštní věc, proč dýcháme, když normálně dýchat ve vesmíru nemůžeme?“ Mion odpověděla takovou divnou věc, a to, že tento vesmír není jen tak nějaký vesmír, toto je vesmír, kde každý může dýchat. A pak Mion pokračovala. „Je tu 7 planet a poznáme je tak, že každá planeta má jinou barvu a na každé planetě někdo žije.“ A ty planety jsou:

Červená planeta (zde stojíme) je Rásios a žije tu já a má kočka Vločka.

Oranžová planeta je Foxum a na té planetě žije UFO Libuše.

Žlutá planeta je Leponatos a na ní žije UFO Viola.

Zelená planeta je Zízus a na ní žije UFO Anita se psem Brunem

Modrá planeta je Magius a na ní žije UFO Albína s Ufo dětmi Gita, Diana a Ester

Fialová planeta se jmenuje Krus a na ní žije UFO Viktorie

A růžová planeta Pipolunos a na ní žije UFO Lea.

Mion nás odpoutala a my jsme letěly k dalšímu průchodu. Všechny planety i všechno UFO, ale shodly jsme se, že nejhezčí planeta je Leponatos a už jsme byly na konci mini vesmíru a skoro na konci naší cesty.

Došly jsme do městečka, kde sídlí vůdce Tufanu (jen pro zajímavost, to městečko se jmenovalo Broskovice). Vládce Tufanu byl velký bojovník a Mie připadal jako jeden z Germánských bojovníků a krom toho se jmenoval Přemysl Oskar XII., a proto Mie připadalo, jako kdyby se jmenoval Přemysl Otakar I. nebo II. (jen číslovky nesedly). A Přemysl Oskar XII. se naštěstí neurazil. Dal nám odpověď na náš problém: „Vy se chcete dostat zpět na zem? Tak to musíte dojít za elfy, ti bydlí tady kousek a oni vám otevrou takové dveře a řeknou, jak dál.“ Poděkovaly jsme, a tak jsme za nimi došly a ti otevřeli takové ty dveře a tam byla tma. Jeden elf rozsvítil a tam stál balon. My jsme ho vytáhly do Broskovic a nad tím městem se otevřel strop a my jsme vylétly a byly nad tím dólíčkem, kam Mia, Tea a Daria spadly. Když v tom Daisy našla dopis, co nám dala Lila s sebou do balonu a tam stálo: VÍTE, U NÁS JDE ČAS RYCHLEJI NEŽ U VÁS, TAKŽE I KDYŽ U NÁS JSTE BYLI 12 HODIN, U VÁS TO JE JEN 1 HODINA. V tom k nám přišla p. uč. Nováková s Verčou a Norou. Pak nás odvedly do chatky a hru vyhrál druhý tým. My jsme sice neřekly, co se stalo, protože to navždy zůstane jen mezi šestkou a Tufanem.

A i přes to, co se stalo, se škola v přírodě vydařila. Do konce primy nám zbýval měsíc a půl, a proto naše třída byla v zoo, magickém parku, kině, divadle, v Olomouci a na prohlídce vysoké školy, ale nic se nevyrovnalo škole v přírodě a dobrodružství s Lilou.

Už jsme v sekundě a moc se toho změnilo. Například to, že každé z šestky se narodil sourozenec, mně se narodila sestra Julie, Zoe sestra Lucie, Daisy se narodily sestry dvojčata Tracy a Stacy, Teye se narodila sestra Karolína a Darii sestra Marie (k tomu měla Daria ještě dvě sestry, a to Aliju a Hedviku). A k nám do třídy přišlo 14 holek (vím, že to je divný a je to možný, protože do té třídy se po přijímačkách vešly, jako že byly ještě nad čarou, ale měly málo bodů např.: aby ses dostala, potřebuješ mít nejméně asi 99 bodů a těch 14 dívek mělo asi 80 bodů, a proto se učitelé domluvili, že udělají výjimku, že holky budou ještě rok na ZŠ a pak přejdou hned do sekundy). A k naší šestce je tu kluci šestka a Nora, Verča, Eleonora a Kiky a k nim se přidaly dvě nové holky – Gabriela a Bela. A k naší třídě se přidaly dvě nové šestky a ta první šestka je Dorotka, Aneta, Adriana, Antonie, Saša a Amina (která přijela z Egypta a její jméno je Amina El Maghrabi) a ta druhá šestka je Lili, Isabel, Marijana, Judita, Rebeka a Jasmína. Místo p. uč. Novákové máme rudovlasou p. uč. Venuši Dvořákovou (to ani nevíte, že já Kateřina jsem též rudovláska). Celá šestka doufá, že se stane něco podobného, jako se stalo v primě, když pojedeme s p. uč. Dvořákovou do Jeseníků.

Kdo ví...

Liška a její dovolená

Eliška Dubanovská, 4. A

Jednou v neděli večer se liška dívala na televizi. Viděla tam reklamy na různé prázdninové hotely, a tak si řekla, že si taky zajede na dovolenou. Rozhodla se, že pojede do Maďarska, k Balatonu. Hned druhý den vyrazila svým autem na cestu. Jelo se jí dobře, zastavila se po cestě na kávu a jela zase dál. Potom ale omylem špatně odbočila a měla strach, že zabloudila. Naštěstí ji navigace navedla zpátky na správnou cestu.

Když konečně dojela do hotelu, zaparkovala auto v garáži, ubytovala se a šla spát. První noc se v hotelovém pokoji hrozně bála, slyšela divné zvuky a nemohla usnout. Viděla za oknem i strašidelné stíny. Šla potichu ven na parkoviště, kde byla úplná tma. Okolo ní začaly létat dvě oči. Bála se jich, a tak chtěla odejít, ale nemohla. Ze strachu se jí úplně klepaly nohy. Tak tam stála a stála. Oči se však najednou přestaly hýbat. Rozsvítilo se a liška zjistila, že se celou dobu bála jen očí hladové husy, která nakukovala do oken hotelu. A tak jí liška pozvala na pokoj, dala najíst a šly spolu spát.

Staly se z nich velké kamarádky. Domluvily se, že dovolenou stráví spolu. Ráno se vzbudily a hned si šly zaplavat. Pak se rozhodly jít na procházku do města Siófok. Tam si daly zmrzlinu a pokračovaly dál do přístavu. Moc se jim tam líbilo, jely dokonce i na velkém vyhlídkovém kole. Z přístavní restaurace obě pozorovaly, jak přijíždí velká loď

z druhého konce Balatonu. Zaujalo je to, a tak si na další den koupily lístky na lodní výlet. Ráno se nasnídaly a vyrazily na loď. Plavba byla moc pěkná. Dopluły do města Tihany a šly si sednout do kavárny. Prošly celé město, vrátily se do přístavu a dívaly se, kdy jim pojede zpáteční loď. Najednou viděly, že na velké tabuli v přístavu je napsané, že loď se rozbila a přijede až další den. Začaly si rychle hledat ubytování, ale všude bylo plno. Už se bály, že budou muset přespát někde na ulici. Hodně pozdě večer, až skoro o půlnoci, jak se procházely po městě, uviděly, že v jednom hotelu je volný pokoj. Hned si ho objednaly a přespaly v něm. Další den brzo ráno vyrazily do přístavu Tihany. Počkaly na opravenou loď a ta je dovezla zpátky do jejich města. V luxusní restauraci se naobědvaly a vrátily do svého hotelu. Odpoledne si ještě chtěly vyzkoušet jízdu výletním vláčkem. Projel se s nimi po celém městě Siófok. Jel dokonce i po novém mostě, který byl postaven přes Balaton. Jakmile však na most vjely, vláčku sjelo kolo z mostu a nemohl jet dál. Museli přijet opraváři, kteří kolo vrátili zpět na most a vláček mohl dál pokračovat v okružní jízdě. Od řidiče se dozvěděly, že po mostě jely jako pokusní králíci, protože po něm ještě nikdo před nimi nejel.

Na oslavu vydařené jízdy si daly zmrzlinu, kterou snědly na balkóně jejich pokoje v hotelu. Měly odtud krásný výhled na západ slunce a udělaly si několik pěkných fotek na památku. Večer si pustily pohádku Princezna a půl království. U toho si povídaly a smály se. Ráno se liška musela začít balit na cestu domů. Husa chtěla jet s ní, ale měla důležitý husí slet. Tak se husa s liškou rozloučily. Za týden se huse začalo hrozně stýskat a rozhodla se přestěhovat za liškou do Česka. Od té doby z nich byly navždy nejlepší kamarádky a každý rok spolu jezdily do Maďarska na dovolenou.

Mikeška a její rodina

Josefína Jakubcová, 4. B

Ahoj, jsem Mikeška, kotě.

Ze začátku jsem nic neviděla, jen jsem cítila maminku a svoje sourozence. Jednou jsem malinko zkusila otevřít oči a šlo to tedy jenom trošku, ale byla jsem nadšená. Každý den jsem se snažila otevřít oči a jednoho dne jsem je otevřela, konečně. Poprvé jsem viděla maminku a sourozence. Za několik dní jsem už běhala po půdě s bratříčky a sestríčkami.

Jednoho dne, když byla maminka na lovu nebo byla u lidí, k nám na půdu přišel někdo s dvěma nohama a neměl ani ocas, ani fousky, ani nechodil po čtyřech. A v ruce měl velký koš s poklopem, položil ho na zem, dřepnul si a volal: „Čičiči!“ My jsme se lekli a utíkali jsme a on za námi. Nejdřív chytil Felixe, pak Mourinku, pak Kaňku a pak mě. Dal nás do té bedny! Někam nás odnesl a pak jsme jen slyšely: „Tady máte ta koťata od té vaší kočky,“ a dal nás do jiných rukou.

Pak poklop nadzvedla nějaká holka Josi. Pak jsem uslyšela mámu, jak mňouká, skočila za námi a syčela na ty lidi. Oni na ni mluvili klidným hlasem. Pomalu se uklidnila a pak uklidnila i nás. Josinina máma šla pryč a Josi s námi zůstala a mazlila se s námi. Za 3 až 4 hodiny nás znovu zavřeli a odnesli nás s k nim na půdu. Tam nás znovu otevřeli, my vyběhli. Pomalu jsme si na naše lidi zvykli, hlavně na Josi, protože za námi chodila každou chvíli. Pomalu jsme rostli a lovili a tak to jde až do teď. Zvykáme si víc a víc, ale už jen já a Mourinka, jelikož Felix a Kaňka šli do jiného domova. Takže jsme tady jen já, Mourinka, naše maminka Jarunka a Macek. Macek tady byl už dlouho a já s Mourinkou ho máme moc rády. Dokonce se už necháme hladit a chovat, je to báječné, vždycky vrníme. V létě se chystáme jít k nim domů. Tak ahoj!

Vražedný les

Ihnat Hryhorov, 5. B

Bylo jedno chladné podzimní odpoledne, když skupinka dětí, Max, Kuba a Ihnat, šla na procházku lesem, který byl známý svou tajemnou pověstí. Nikdo z vesnice se neodvážil do tohoto lesa chodit po setmění, protože se říkalo, že tam straší. Ale děti byly zvědavé a rozhodly se to zjistit.

Šly hluboko do lesa, když najednou obloha ztemněla a vítr začal silně foukat. Stromy se ohýbaly, jakoby něco neviditelného procházelo mezi nimi. „Musíme se vrátit,“ řekla Max nervózně, „tohle není normální.“ Ale právě v té chvíli uslyšeli podivný zvuk – jako škrábání něčeho ostrého o kůru stromu. Kuba se otočil a v dálce uviděl něco, co vypadalo jako bílý stín. Byl to muž v bílém kabátě, ale měl prázdné oči a dlouhé, bledé prsty, které se táhly k nim. Ale když prošli dál, les se začal měnit. Stromy byly starší a jejich větve byly jako dlouhé kosti, které se protahovaly k nebi. Země pod nohama byla mokrá a kluzká, a z podrostu se ozývaly divné kroky. Kuba se začal cítit nepohodlně.

„Tohle není normální,“ řekl a otočil se k ostatním. Ve chvíli, kdy to řekl, se baterky začaly samy vypínat a z lesa vyšlo něco temného. Silueta, která nebyla lidská, se pomalu blížila. Měla dlouhé, bílé vlasy a zčernalé oči, které neodrážely světlo. Děti ztuhly

a nemohly se pohnout. Přátelé se chytli za ruce, ale cítili, jak se krajina kolem nich mění. Les se zdál nekonečný a přátelé ztratili pojem o čase. V tom okamžiku ucítili, jak se něco dotýká Kuby na rameni.

„Kdo tam je?“ vykřikl Kuba. Ale nikdo neodpovídal. Pak Ihnat hodil kámen a uslyšel tichý zvuk, jaký se skoro nedá slyšet, ale děti v noci i líp slyšely. Začaly se bát a tak se bály, že se skoro nemohly pohnout. Pak nějaký pán řekl: „Co vy tady děláte?“ Děti odpověděly: „Kdo jste a proč jste tady?“ Pán řekl: „Nejprve odpovězte na moji otázku, proč jste tady.“ Děti řekly, že chtěly zažít extrém, a pán řekl: „Tak jo, já odpovím na tvoji otázku. Jsem monster a běžte dál od lesa. Tady jsem jedinej monster, který je tak hodný. Ostatní by vás snědli za pár sekund.“ Děti začaly běžet dál od lesa, ale nějaký monstry nebo živočichové za nimi běželi. Děti pochopily, že mají zrychlit, ale Kuba byl nejpomalejší z nich a oni ho chytli za ruku a začali ho táhnout. Kuba řekl, že bude po něm házet kamení, a začali ho tahat pomaleji a on házel kameny a monstra odkopával. A když vyběhli z lesa, šli konečně vystrašení domů. Zažili dobrý extrém.

Život ve středověku

Jan Jeřeta, 5. A

Ve středověku se žilo těžce. Nebylo jídlo, voda ani světlo. Svítit se muselo svíčkou nebo loučí a pila se voda z potoku.

Jednoho dne přijdu ze školy domů a začnu přemýšlet, jaké by to bylo asi tak žít ve středověku. Měl jsem spoustu nápadů, jaké to tam mohlo asi být, ale po chvilce přemýšlení se začaly dít zvláštní věci. Vše kolem mě se vzneslo, ale hlavně hodiny se začaly otáčet šílenou rychlostí zpět. Po pár minutách této prapodivné události jsem se ocitnul ve středověku. Podle toho, co jsme se učili ve škole, bych to tipoval tak na 14. století.

Vše, o čem jsem před chvílí snil, tak začalo být skutečností. Když jsem se na sebe podíval, zjistil jsem, že nejsem jedenáctiletý chlapec, ale asi tak dvacetiletý mládenec. O chvíli později slyším, jak na mě někdo křičí: „Kde jsi s tím obilím, musíme umlít mouku.“ Já netuším, co se děje, začnu utíkat, až doběhnu někam do lesa. Nevím, jak dlouho jsem mohl pobíhat lesem, ale pak jsem spatřil kouř a řekl si, že se tam dojdou podívat. Čím víc se přibližuji, tím víc si všímám detailů, až jsem uviděl u ohně stojící tři muže. Jeden z nich byl opásaný mečem a oblečený jako rytíř, druhý vypadal podobně jako ten první, ale na tom posledním se mi něco nezdálo, ale nemohl jsem na to přijít, co je na něm zvláštního. Musel jsem přijít trochu blíž, když v tom jsem si všimnul, že nemá nohu. Začal jsem přemýšlet, jestli se za nimi mám vydat, nebo utéct. Nakonec jsem se rozhodl, že půjdu jejich směrem, ale měl jsem obavy, jak na mě budou reagovat.

Netrvalo dlouho a postavy si mě všimly, a dokonce se usmály. Přišel jsem k nim blíž a začal jsem s nimi mluvit jazykem, o kterém vůbec nevím, že ho znám. Všichni tři byli velice příjemní a dali mi najíst. Dokonce mi nabídli i nocleh v malé komůrce. Usnul jsem hned, jakmile jsem položil svoji hlavu na tvrdý polštář, ale spal jsem nějak neklidně. Kolem třetí hodiny ráno náhle vstanu a uslyším, jak se někdo snaží dostat do komůrky. Myslel jsem, že to nic není a snažil jsem se znovu usnout. Spánek mě navštívil jen na pár minut, než jsem se opět probudil a přímo nad mojí postelí stál temný stín s mečem v ruce. Celý jsem se zpotil a čekal, co se bude dít a nemohl jsem se hnout, byl jsem jako zmražený. Ozval se hlasitý výkřik a já spadnul z postele

na zem. Čekal jsem, že mne ta postava probodne, ale když jsem otevřel oči, uviděl jsem, že už tam nikdo nestojí. Rychle jsem vyskočil a utíkal jsem z komůrky ven, kde před domem seděli u ohniště mně již známí tři rytíři.

Celý udýchaný jsem na ně vyhrknul, co se mi stalo, a ptal se, kdo byl ten, co mě tak vyděsil. Muži se zvláště usmáli a začali mi povídat příběh o Černém rytíři, který hlídá zdejší kraj, a ujistili mě, že není třeba se ho bát. Začali o něm vyprávět dlouhou a zajímavou legendu, kterou jsem se zájmem poslouchal, když v tom slyším: „Vstávej a chystej se do školy, už je čas!“ Rozlepil jsem oči a rozhlédl jsem se. Bylo ráno, budík ukazoval 7:00. Ležel jsem doma ve svém pokoji na koberci a příkrývka byla zamotaná kolem mé nohy.

„Cože?! To byl jen sen?“

Vyskočil jsem na nohy, pořád jsem tomu nemohl uvěřit. Ale když jsem si sáhl do kapsy u pyžama... nahmatal jsem tam malou středověkou minci.

Možná to sen nebyl...???

Já a super hrdinka?

Adéla Dvořáková, 5. A

Ahoj, já jsem Adéla. Právě jdu ze školy. Dneska byl úplně normální den, do té doby, než nastala poslední hodina. Paní učitelka Anna Habinzová nám oznámila, že pojedeme na výlet do Rakouska. Byla jsem nadšená. Utíkala jsem domů a řekla jsem to mamince. Ta měla velkou radost, že poznám zahraničí.

Nastal den odjezdu a mamka mi připravila rohlík se šunkou, ale nevšimla si, že je to elektrická šunka. Jak jsem to snědla, bylo mi tak špatně, že jsem utekla na záchod. A tam to všechno začalo. Bylo mi tak zle, že jsem dokonce i zvracela. Najednou jsem se vznesla vzhůru a tam začala moje přeměna. Hlavou mi proběhl šok. Potom jsem letěla zase dolů. Zjistila jsem, že mám superschopnosti. Uměla jsem ovládat led, oheň a teleportaci. Ihned jsem musela ty superschopnosti zkusit, ale neuměla jsem s nimi zacházet, tak jsem to radši vzdala. Už mi bylo dobře a neměla jsem moc času. V autobuse jsem si sedla s mojí nejlepší kamarádkou Aničkou. Cesta uběhla celkem rychle, protože jsem jedla toust. Konečně jsme byli v Rakousku!

Naše ubytování bylo super na první večer. Když jsem se ráno probudila, tak mi po tváři lezl pavouk! Moc jsem se lekla a omylem jsem pavoučka zmrazila. Upsík!

Je den odjezdu zpátky do Brna. Byla jsem na pokoji s Aničkou a těšila jsem se, až uvidím maminku. Sbalila jsem si věci a šla s Aničkou k autobusu. Nastoupily jsme do autobusu a jeli jsme normálně domů. Najednou se tu objevil superpadouch Karel. Prostřelil nám kola. Nemohla jsem jenom tam tak sedět a nic neudělat. Odepla jsem si pás a stoupla jsem si. Anička mě chtěla zastavit, ale já se nenechala. Všimla jsem si, že je otevřené střešní okno. Vznesla jsem se a vyletěla oknem ven. Všichni byli z toho překvapeni, že umím létat. Vyletěla jsem a použila jsem led, abych ho zastavila. Ale moc to nepomohlo, potom jsem použila oheň. Radši utekl! Zbabělec! Takže jsem ho zastavila. Vletěla jsem zpátky do autobusu a všichni mi začali tleskat. Byla jsem nadšená. Naštěstí jsme dojeli v pohodě.

Až jsem uviděla maminku, byla jsem ráda, že jsme dorazili v pořádku. Hned jsem ji pevně obejmula, že jsem skoro nemohla dýchat. Maminka pro mě měla strašně velké a dobré překvapení. Koupila mi štěně! Mamka se mě zeptala, jak ho pojmenuju. Myslím, že ho pojmenuju Flíček!

Bubliny

Ivana Coufalová

„Náš příspěvek byl vtipnější!“

„Proč jste nepoužili ty naše bubliny?“

Takovéto reakce jsme slýchali po vydání prvního snímku (pan ředitel s panem školníkem) našich nových Bublin. Věřte, že bylo pro členy redakční rady obtížné vybrat šest nejlepších příspěvků, zejména, když některé byly nepublikovatelné, některé nečitelné a některé anonymní.

Nejinak tomu bylo i u Bublin z minulého čísla. Tentokrát jsme oslovili vyučující, kteří byli na snímku, aby určili pořadí a vybrali nejlepší „hlášky“. Jelikož byl pan učitel Hanák zrovna na služební cestě, zhostil se tohoto úkolu pan učitel Orság.

A kdo vyhrál tentokrát? Jednoznačně musíme Matouše Jeníčka z 1. B, který vytvořil komiks s názvem Harry Potter a míček.

Vítězné Bublin:

Komiks – Matouš Jeníček, 1. B

Obrázek 1 – bez podpisu

Obrázek 2 – Martina Vavroušková, Valentina Messa, 6. C

Obrázek 3 – Karolína Kuželová, 5. A

Obrázek 4 – Libor Havelka, Matyáš Maňoušek, 6. C

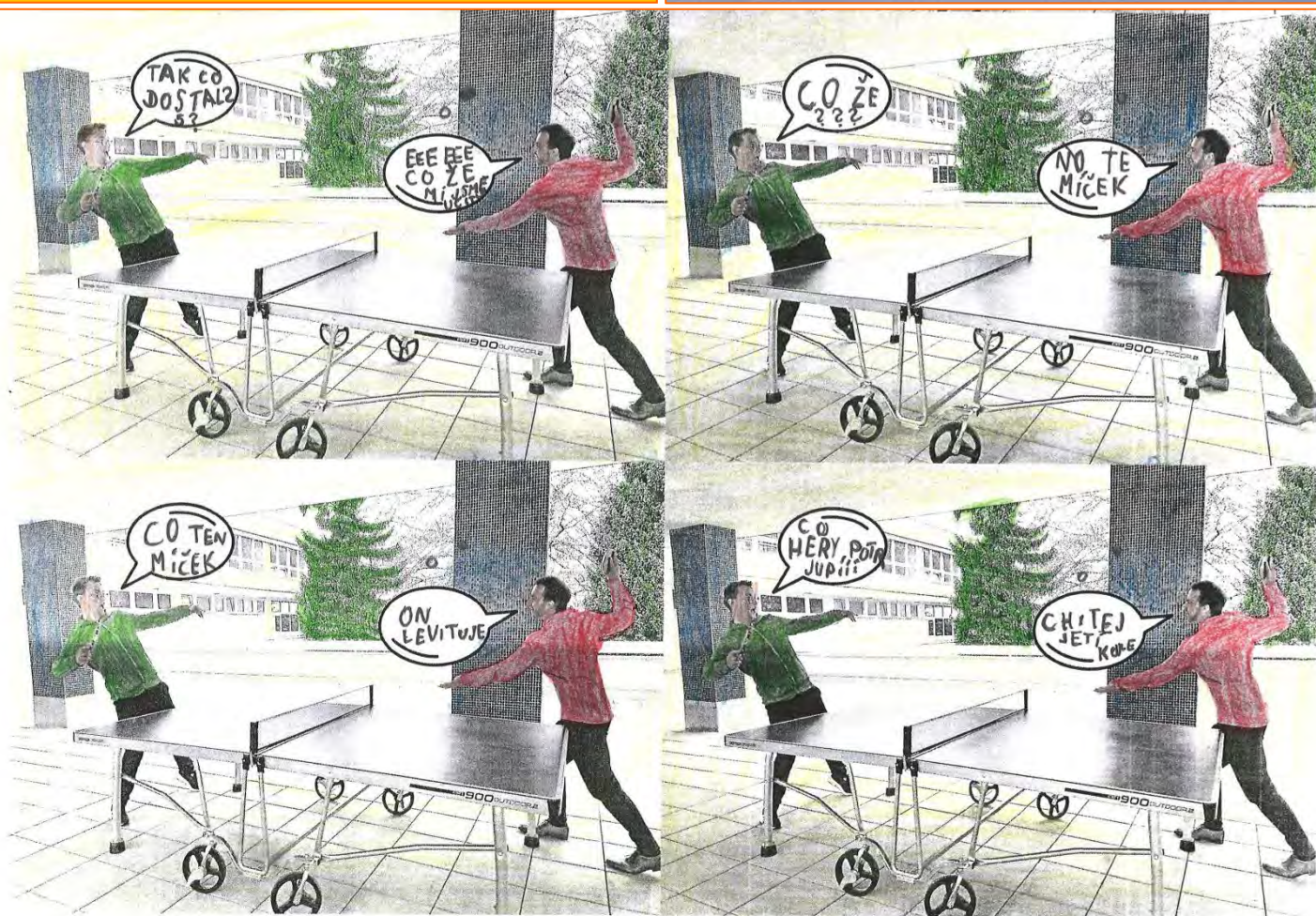
Obrázek 5 – Nela Vávrová, 6. C

Obrázek 6 – Stanislav Hanzl, Mikuláš Pavliš, 6. C

Obrázek 7 – Sebastian Smejkal, 6. C

Obrázek 8 – Isabella Karešová, 5. A

Všem výhercům gratulujeme!

HERY POTR MÍČE 1.B

Dobrou chuť: Toastový den

Foto Ivana Coufalová

Naši devátáci 2024/2025

9. A

Mgr. Filip Švehlík
Asistentka Soňa Kašková

Lukáš Brabec
Kateřina Čepičková
Martin Dušek
Artur Hryha
Jakub Kareš
Yehor Kochetov
Jasmine Kotišová
Patrik Lašák
Olesandra Muchychka
Lucie Poláková
Květoslava Rozprýmová
Tereza Říčková
Matyáš Sojka
Michael Štěpánek
Natálie Zábršová
Lucie Zuhlová

9. B

Mgr. Alexandra Koupilová
(Mgr. Beatriz Štursová)

Věroslav Dufek
Filip Filípek
Lilly Ann Frýdová
Leontýna Hladká
Antonín Horáček
Adéla Hřebíčková
Ivana Hřebíčková
Tomáš Klička
Natálie Konvalinová
Vojta Kučera
Kristýna Metálová
Jana Oulehlová
Michal Raus
Tereza Říhová
Dominik Schiller
Andrea Skulilová
Adama Svoboda
Tereza Svobodová
Ema Zatloukalová
Jakub Zatočil
Valérie Zvěřinová

9. C

Mgr. Ing. Laura Stávková
Mgr. Renata Lánská

Simona Freiwaldová
Tereza Gistingarová
Eliška Marie Grmelová
Viola Hansgutová
Diana Kaščáková
Lukáš Kašpárek
Tomáš Kobský
Tereza Koláčná
Jan Macharáček
Hana Mikušová
David Relovský
Tereza Rotreklová
Barbora Sitte
Petra Slezáková
Sofie Sovinská
Andrea Vichtová

Rozloučení s 9. A z pohledu třídního učitele

Vážení a milí moji deváťáci,

někdy si člověk neuvědomí, že něco končí, dokud nestojí na konci cesty a neohlédne se zpátky. A nyní je tu konec naší společné cesty a hodnotíme léta, která jsme spolu prožili. Byla to doba plná práce, radosti, smíchu a někdy i smutku a slz, ale hlavně to byly roky společného růstu, při kterých jste rostli nejen vy, ale i já.

Bylo pro mě potěšením sdílet s vámi všechny ty zážitky, ať už se jednalo o akční zábavu na laser game, společné zpívání u táboráku na škole v přírodě, seznámení se s průběhem hlavního líčení na exkurzi u soudu nebo jednoduchí proměnu v astronauta ve Space Mission, a málem bych zapomněl na moderování zpráv na zkoušku v České televizi. Na těchto akcích jsem si uvědomil, že jste silné osobnosti, které se nezáleknou žádných výzev. Vážím si toho, že pomáháte i s maličkostmi, které dělají třídu třídou.

I když jsem byl vaším třídním až od 7. třídy, bylo mi ctí vás učit a pozorovat, jak se každým rokem měníte a stáváte se silnými a jedinečnými osobnostmi.

A co říci závěrem?

Život je kniha a základní škola je jednou kapitolou, která právě teď končí, přeju vám, ať jsou ty další plné dobrodružství, radosti a lidí, kteří vás budou mít rádi taková, jací jste.

Váš třídní pan učitel Filip Švehlík

Rozloučení s 9. B

Moje milá 9. B,

společná cesta je u konce.

Je to jako včera, kdy jsem dostala tu šanci stát se třídní učitelkou. Co si budeme říkat, byla to výzva a já jsem ráda, že jsem ji přijala a mohla s vámi prožít společné chvíle.

Předstoupila jsem před neznámé tváře, začali jsme se poznávat a zvykat si na sebe, byl školní rok 2022/2023 a vy jste byli v 7. ročníku, od té doby to byla neskutečná jízda. Zažili jsme spolu zábavu, vtipné chvíle, několik společných akcí a výletů, školy v přírodě. Samozřejmě to nebyly jen veselé chvíle, ale také chvíle, kdy se naše názory a nastavená pravidla neslučovaly, ale vždy se nám podařilo to společně překonat.

Měla jsem možnost vidět, jak se z pubertálních dětí stávají žáci a žákyně, kteří se nebojí vyjádřit vlastní názor, stát si za svým a možnost vidět, jak si plníte sny.

Možná to bude znít jako klišé, ale nikdy na vás nezapomenu, možná i proto, že jste byli moje první třída a na tu se přece nezapomíná 😊, ale také proto, že jste byli prima parta, která držela při sobě. Přijali jste mě, jaká jsem a já vám za to moc děkuji.

Přeji vám do dalších let mnoho úspěchů ve škole, ve sportu, v čemkoli, co budete dělat. Obklopte se lidmi, které máte rádi a kteří mají rádi vás. Posouvejte se kupředu a nebojte se dělat chyby, poučte se z nich a se zdviženou hlavou pokračujte ve vaší cestě životem.

Vaše Alexandra "Koupilíný" Koupilová

Loučení s 9. C

Konec školního roku přináší i tolik obávané loučení s deváťáky. Je to velmi emoční období. Po dlouhých devíti letech, kdy byli součástí školy, nás náhle opouštějí a rozlétají se za dalším vzděláváním. Žáci 9. C se většinu roku pilně připravovali na přijímací zkoušky, poté nedočkavě vyhlíželi přijetí na výtoužené školy.

Po tak náročném období si museli dopřát zaslouženého odpočinku a společně s dalšími žáky z osmých a devátých ročníků vyjeli na Prudkou. V pátek 13. 6. jsme si společně užili výlet do Prahy, navštívili jsme národní památky, dozvěděli se spousty informací a měli jsme možnost podívat se na zasedání parlamentu.

Nyní by se rádi důstojně rozloučili se základní školou, a rovněž poděkovali svým rodinám za důvěru a poskytnutou pomoc v jejich nelehkém období. Proto připravují školní ples, na který se všichni jistě velmi těšíme.

9. C by ráda touto cestou poslala vzkazy budoucím deváťákům:

Simona F.: „Užívejte si to, co nejvíce to jde!“

Andrea V.: „Nebojte se přijímaček, zvládnete to!“

Barbora S.: „Závěrečná práce není taková věda!“

David R.: „Jen ten, kdo se odváží jít dál než ostatní, se dozví, jak daleko může doopravdy dojít.“

Viola H.: „Užijte si devítku naplno, protože je to váš poslední lehký rok!“

Tereza R.: „Užívejte, uteče to!“

Jan M.: „Užívejte a potkejte Vladislava Borka!“

Závěrem bych své třídě ráda popřála hodně úspěchů jak v osobním, tak i v pracovním životě. Aby je provázelo štěstí a každý jejich den stál za to!

Laura Stávková

Přehled úspěchů našich žáků ve školním roce 2024/2025

Ivana Coufalová

I v letošním školním roce se žáci naší školy zúčastnili řady soutěží, nejčastěji předmětových nebo sportovních. Přinášíme vám přehled úspěchů našich žáků ze soutěží, které se letos uskutečnily.

Říjen

Pythagoriáda (školní kolo)

1. místo – Matyáš Maňoušek, 6. C, Tomáš Chudík, 7. A

Futsalový turnaj

6. místo – žáci 3.–5. ročníků

Přírodovědný klokan

1. místo – Antonín Horáček, 9. B

Školní futsalová liga

2. místo – starší žáci

1. místo – mladší žáci

Logická olympiáda

1. místo – Tomáš Chudík, 7. A, 2. místo – Matyáš Maňoušek, 6. C, Martin Sponer, 8. B

Listopad

Mladý chemik (školní kolo)

1. místo – Tereza Svobodová, 9. B, 2. místo – Jakub Kareš 9. A, 3. místo – David Relovský, 9. C

Bobřík Informatiky

1. místo – Tomáš Hájek 6. A, Top 4 % ČR – Lev Steblianko, 8. C, top 5 % – Jan Mikš, 6. A

MZ Zadar (CRO)

Zisk 12 medailí: Albert Hynek, Viktor Vopálka, Jan Kos, všichni 8. B, Ema Zatloukalová, 9. B

Olympiáda v českém jazyce (školní kolo)

1. místo – Tereza Svobodová, 9. B, 2. místo – Květoslava Rozprýmová, 9. A, 3. místo – Viola Hansgutová, 9. C

Olympiáda v dějepisu (školní kolo)

1. místo – Michal Ješeta, 8. A, 2. místo – Martin Dušek, 9. A, 3. místo – Michaela Soukupová, 8. A

Pythagoriáda (krajské kolo)

Matyáš Maňoušek, 6. C, Tomáš Chudík, 7. A

Prosinec

Olympiáda ze zeměpisu (školní kolo)

1.–2. místo – Matyáš Maňoušek, 6. C, Karolína Fedorková, 6. A

1. místo – Simon Pančocha, 8. A, 2. místo – Eliška Hladišová, 8. B, 3. místo – Tomáš Juřica, 8. A

Sudoku (školní kolo)

1. místo – Barbora Sitte, 9. C, Tereza Říhová, 9. B, 2. místo – Hana Mikušová, 9. C, 3. místo – Kristýna Metálová, 9. B

Okresní a krajské kolo v plavání

1. místo kraul – Ema Zatloukalová, 9. B, 6. místo kraul – Natálie Konvalinová, 9. B, 1. místo kraul – Viktor Vopálka, 8. B, 1. místo znak – Albert Hynek, 8. B, 1. místo prsa – Jan Kos, 8. B, 2. místo prsa – Radek Vrážel, 8. B

1. místo motýlek, Martin Sponer, 8. B, 2. místo – Šimon Pancl, 8. B, 1. místo prsa – Hana Bierová, 8. A
3. místo motýlek – Antonie Šťastná, 7. A, 4. místo kraul – Kristýna Půžová, 6. B

Mladý chemik (2. kolo)

Tereza Svobodová, 9. B, Jan Kareš, 9. A, David Relovský, 9. C

Leden

Olympiáda v českém jazyce (městské kolo)

7. místo – Tereza Svobodová, 9. B

Matematická olympiáda (okresní kolo)

8. místo – Jakub Kareš, 9. A

Únor

Zeměpisná olympiáda (okresní kolo)

Matyáš Maňoušek, 6. C, Michal Jeřeta, 8. A, Simon Pančocha, 8. A

Březen

Jižní Morava čte (krajské kolo)

1. místo – Sofie Sovinská, 9. C

Matematická olympiáda (krajské kolo)

Jakub Kareš, 9. A

Matematický klokan (školní kolo)

Kategorie Cvrček: 1. místo – Jakub Brodský, 3. C, Aneta Ruschková, 3. A, Petr Málek, 2. D

2. místo – Mikuláš Zábrž, 3. B, 3. místo – Vít Svoboda, 3. B

Kategorie Klokánek: 1. místo – Diana Sapaeva, 5. B, Adéla Brodská, 5. A, Jan Hubáček, 5. A

Kategorie Benjamín: 1. místo – Klára Šamánková, 6. B, 2. místo – Jiří Musil, 7. C, 3. místo – Lukáš Kopeček, 7. C

Kategorie Kadet: 1. místo – Jakub Kareš, 9. A, 2. místo – David Relovský, 9. C, Lev Steblianko, 8. C

Duben

Pangea (školní kolo)

4. ročník: 1. místo – Matyáš Ludka, 4. A, 2. místo – Matouš Kirchner, 4. A, 3. místo – Markéta Chmelařová, 4. A

5. ročník: 1. místo – Jan Hubáček, 5. A, 2. místo – Radek Juřica, 5. A, 3. místo – Jakub Flodr, 5. B

6. ročník: 1. místo – Hugo Honek, 6. C, 2.–3. místo – Matyáš Maňoušek, 6. C, Kristýna Půžová, 6. B

7. ročník: 1. místo – Tomáš Chudík, 7. A, 2.–3. místo – Filip Durna, 7. C, Dominik Matěj Bubla, 7. C

8. ročník: 1. místo – Hana Bierová, 8. A, 2.–3. místo – Ondřej Rybka, 8. A, Jan Švanda, 8. B

9. ročník: 1. místo – Kristýna Metálová, 9. B, 2. místo – Ivana Hřebíčková, 9. B

3.–4. místo – David Relovský, 9. C, Antonín Horáček, 9. B

Květen

Pohár rozhlasu (obvodní kolo)

Skok vysoký 1. místo – Vojtěch Janík, 7. B; skok daleký 4. místo – Adam Vedlich, 6. B; vrh koulí 1. místo – Vojta Kučera, 9. B

Běh 60 m 1. místo – Vojtěch Janík, 7. B; 600 m 1. místo – Antonie Šťastná, 7. A; 800 m 2. místo – Leontýna Hladká, 9. B;

1 000 m 1. místo – Jaroslav Bartoň, 7. B, 3. místo – Filip Durna, 7. C

Štafeta 1. místo – Jaroslav Bartoň, Vojtěch Janík, oba 7. B, Filip Durna, Dominik Durna, oba 7. C

Spisovatel (školní kolo)

3. ročník: 1. místo – Nikol Kamenická, 3. A, 2. místo – Ema Kašparová, 3. A

4. ročník: 1. místo Barbora Duřpektová, 4. A, 2. místo – Eliška Dubanovská, 4. A, 3. místo – Josefína Jakubcová, 4. B

5. ročník: 1. místo – Ihnat Hryhorov, 5. B, 2. místo – Jan Jeřeta, 5. A, 3. místo – Adéla Dvořáková, 5. A

Červen

Arménská má talent (finále školního kola)

1. stupeň – mladší kategorie: 1. místo Marie Styblíková, 1. C

2. místo Rebecca Lamperti, 2. A, 3. místo Eliška Jančaříková, 1. A

1. stupeň – starší kategorie: 1. místo Adéla Černá, 4. B, Adéla Brodská, 5. A

2. místo Kryštof Mikolášek, 4. B, Nicol Osvaldová a Isabella Karešová, 5. A, Veronika Rozprýmová, 5. C

3. místo Natálie Semerádová, 4. A, Lilien Vurmová, 3. C, děvčata z 5. C

2. stupeň: 1. místo Elena Pelechová, 7. B, 2. místo Marek Vošický, 7. C, Valentina Messa, 6. C

3. místo Kristýna Fišerová, 7. A, žáci z 6. A

Kronika roku 2024/25

Vedení školy

Mgr. Petr Holánek (ředitel školy)

Mgr. Alena Procházková (zástupce ředitele školy pro 1. stupeň)

Mgr. Roman Juránek (zástupce ředitele školy pro 2. stupeň)

Mgr. Jolana Hůrková (vedoucí školního poradenského pracoviště, výchovný poradce)

PhDr. Tatiana Petříková (vedoucí školní družiny, statutární zástupce)

1. stupeň

I. A Mgr. Karla Robková
I. B Mgr. Magdaléna Krejčí
I. C Mgr. Vanda Lízalová
II. A Mgr. Lenka Mikulášková
II. B Mgr. Šárka Heroschová
II. C Ing. Mgr. Karolína Nováková
II. D. Mgr. Lucie Hubená
III. A Bc. Kamila Reslová
III. B Mgr. Yvona Vráblíková
III. C Mgr. David Filipi
IV. A Mgr. Irena Stranyánková
IV. B Mgr. Pavlína Šlechtová
V. A Mgr. Lenka Vašíčková
V. B Mgr. Jitka Remsová
V. C Mgr. Veronika Halfarová
Mgr. Ivana Cupalová

2. stupeň

VI. A Mgr. Eva Machálková
VI. B Mgr. Jaromír Krejčí
VI. C Mgr. Monika Komárková
(metodik prevence)
VII. A Mgr. Jolana Hůrková
(vedoucí školního
poradenského pracoviště,
výchovný poradce)
VII. B Mgr. Jakub Staněk
VII. C Mgr. Ivana Coufalová
VIII. A Mgr. Martin Orság
VIII. B Mgr. Jiří Rossi
VIII. C Mgr. Vojtěch Hanák
IX. A Mgr. Filip Švehlík
IX. B Mgr. Alexandra Koupilová
IX. C Ing. Mgr. Laura Stávková

Netřídní učitelé

Mgr. Ivo Cenek
Mgr. Ha Anh Dangová
Tomáš Doubrava (plavecký trenér)
Mgr. Josef Horký (plavecký trenér)
Mgr. Pavel Koubek
Mgr. Jan Melichárek
Mgr. Ilona Musilová (2. pedagog III. A)
Mgr. Renata Lánská (2. pedagog IX. C)
Mgr. Kateřina Slezáková
Mgr. Olga Švajdová
Mgr. Olga Sychrová (školní psycholog)

Asistenti a vychovatelé

Jana Cendelínová (asistent pedagoga IV. A, vychovatelka)
Bc. Irena Cinádrová (vychovatelka)
Mgr. Ivana Cupalová (vychovatelka)
Barbora Hradilová (asistent pedagoga V. B, vychovatelka)
Dominika Jahodová (asistent pedagoga I. A)
Soňa Kašková (asistent pedagoga IX. A)
Sandra Kolářová (asistent pedagoga II. B)
Bc. et Bc. Petra Kopřivová (asistent pedagoga V. A)
Bc. Monika Kouadjane (asistent pedagoga VIII. C)
Petra Kunešová (asistent pedagoga III. C, vychovatelka)
Lucie Kocmanová (asistent pedagoga VI. A)
Monika Marešová (asistent pedagoga I. C)
PhDr. Tatiana Petříková (vedoucí školní družiny,
statutární zástupce)
Hana Smejkalová Schönová (asistent pedagoga VIII. A)
Mária Stejkorová (asistent pedagoga II. C)
Mgr. Veronika Vídeň (vychovatelka)
Kateřina Vondrová (asistent pedagoga II. A)

Správní zaměstnanci

Ing. Jana Kyselová (ekonom školy)
Kamila Richterová (sekretariát školy)
Bc. Tomáš Staněk (školník)
Lenka Neumannová (vrátná)
Mgr. Vlasta Čapková (asistentka)
Patricie Benešová (vedoucí školní jídelny)
Zuzana Trendlová
Ivana Škrabánková
Dagmar Bartóková
Hana Kalinová
Ladislava Kovářová
Šárka Kovářová
Šárka Málková
Vanda Holenková
Monika Chlubná
Dana Mrkosová
Ivana Rezková
Ivana Rosendorfová
Iveta Škrabánková
Gabriela Vavřincová

LETNÍ FOTOSOUTĚŽ

Tradiční letní soutěž čeká na vaše fotografie z prázdnin!

Časopis Armixxx již tradičně vyhlašuje Letní fotosoutěž.

Pošli jeden svůj nejlepší snímek z prázdnin do 15. září 2025 na adresu armix@zsarmenska.cz. Soutěž i letos probíhá ve dvou kategoriích: Děti a Dospělí. Nezapomeň uvést autora fotografie, název a kde byl snímek pořízen. Nejlepší snímky budou oceněny.

ARMIXXX
VYHLAŠUJE

LETNÍ FOTOSOUTĚŽ

**POŠLI SVOU NEJLEPŠÍ FOTOGRAFII Z PRÁZDNIN
NA ADRESU
ARMIX@ZSARMENSKA.CZ
DO 15. ZÁŘÍ 2025**

DETEKTIV SHERLOCK ARMEXXX

Vítězové

V tomto čísle přišlo rekordní počet odevzdaných lístků jak z 1. stupně, tak z 2. stupně, a pouze jedna odpověď za dospělé čtenáře. Nejvíce odpovědí odevzdaly třídy 5. A a 8. A.

Vylosovaní byli: Míša Stibor z 1. A, Kristýna Koláčková z 5. B, Matyáš Maňoušek z 6. C, Kristýna Fišerová ze 7. A a paní učitelka Monika Komárková.

Za nejlepší akci školního roku byla označena Noc s Andersenem, následoval Den dresů, stejné umístění získaly i články o těchto událostech. Články o Noci s Andersenem tvořili žáci 5. A.

Těšíme se

Červenec
a srpen

- No přece na PRÁZDNINY
- Na volno od školy
- Žádné učení, domácí úkoly ani testy
- Koupání a vodní radovánky
- Hraní si s kamarády venku na hřišti i na počítači
- Jízda na všem, co má kola a kolečka
- Poznávání přírody, stanování a opékání buřtů
- Pozdní večery a pozorování hvězd
- Žádné brzké stávání
- Zmrzlina a jiné dobroty každý den

Září

- Začátek nového školního roku
- Nové zážitky a příběhy z prázdnin
- Po dlouhé době zase spolu s kamarády a spolužáky
- Nové pomůcky, pastelky, pouzdro, sešity
- Noví učitelé i spolužáci
- Nové předměty
- Začínají kroužky

Říjen

- ...a na všechno ostatní, co nám další rok přinese

Uzávěrka příštího čísla:
15. října 2025

armix@zsarmenska.cz